

Uradni list

Evropske unije

L 168

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 50
28. junij 2007

Vsebina	I Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna	
	UREDBE	
	★ Uredba Sveta (ES) št. 708/2007 z dne 11. junija 2007 o uporabi tujih in lokalno neprisotnih vrst v ribogojstvu	1
	II Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna	
	ODLOČBE/SKLEPI	
	Svet	
	2007/435/ES:	
	★ Odločba Sveta z dne 25. junija 2007 o ustanovitvi Evropskega sklada za vključevanje državljanov tretjih držav za obdobje 2007–2013 v okviru splošnega programa „Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov“	18

I

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna)

UREDBE

UREDBA SVETA (ES) št. 708/2007

z dne 11. junija 2007

o uporabi tujih in lokalno neprisotnih vrst v ribogojstvu

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 37 ter člena 299(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 6 Pogodbe morajo biti zahteve za zaščito okolja sestavni del opredelitve in izvedbe politik in aktivnosti Skupnosti, posebej z vidika pospeševanja trajnostnega razvoja.
- (2) Ribogojstvo je hitro rastoči sektor z nenehnimi inovacijami in iskanjem novih virov. Za prilagoditev proizvodnje tržnim pogojem je pomembno, da ribogojška industrija poskrbi za raznolikost gojenih vrst.
- (3) V preteklosti sta ribogojstvu gospodarsko koristila vnos tujih vrst in prenos lokalno neprisotnih vrst (npr. šarenke, pacifiške ostrige, lososa), zato je cilj politike v prihodnosti v največji možni meri povečati koristi, povezane z vnosom in prenosom, ter se istočasno izogniti spremembam ekosistemov, preprečiti negativne biološke interakcije, vključno z genetskimi spremembami, z avtohtono populacijo in omejiti širjenje neciljnih vrst ter škodljivih vplivov na naravne habitate.

(4) Invazivne tuje vrste so opredeljene kot eden izmed ključnih vzrokov za izgubo avtohtonih vrst in biološke raznovrstnosti. Člen 8(h) Konvencije o biološki raznovrstnosti (KBR), katere podpisnica je Skupnost, zahteva, da vsaka država pogodbenica, kolikor je to mogoče in primerno, prepreči vnos tistih tujih vrst, ki ogrožajo ekosisteme, habitate ali vrste, ali jih nadzira ali uniči. Na konferenci podpisnic KBR je bil sprejet Sklep VI/23 o tujih vrstah, ki ogrožajo ekosisteme, habitate ali vrste, s priložo, ki opredeljuje vodilna načela za preprečevanje, vnos in ublažitev učinkov takšnih tujih vrst.

(5) Prenos vrst znotraj njihovega naravnega območja razširjenosti na območja, kjer lokalno zaradi specifičnih biogeografskih razlogov niso prisotne, lahko predstavlja nevarnost za ekosisteme na teh področjih, zato bi prav tako moral biti vključen v to uredbo.

(6) Skupnost bi zato morala razviti lasten okvir za zagotovitev ustrezne zaščite vodnih habitatov pred nevarnostmi uporabe neavtohtonih vrst v ribogojstvu. Ta okvir bi moral vsebovati postopke analize morebitnih tveganj, izvedbo ukrepov na podlagi preventive in previdnostnih načel in, če je to potrebno, sprejem načrta ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih. Ti postopki bi morali temeljiti na znanju in izkušnjah, pridobljenih z obstoječimi prostovoljnimi programi, in zlasti na Kodeksu ravnanja pri vnosu in prenosu morskih organizmov Mednarodnega sveta za raziskovanje morja (ICES), Kodeksu ravnanja ter Priročniku postopkov za preučitev vnosa in prenosa morskih in sladkovodnih organizmov Evropske svetovalne komisije za notranji ribolov (EIFAC).

⁽¹⁾ UL C 324, 30.12.2006, str. 15.

- (7) Ukrepi te uredbe ne bi smeli posegati v Direktivo Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje ⁽¹⁾, Direktivo Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst ⁽²⁾, Direktivo 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike ⁽³⁾ in Direktivo Sveta 2006/88/ES z dne 24. oktobra 2006 o zahtevah za zdravstveno varstvo živali in proizvodov iz ribogojstva ter o preprečevanju in nadzoru nekaterih bolezni pri vodnih živalih ⁽⁴⁾.
- (8) Možna tveganja, ki bi lahko v nekaterih primerih imela daljnosežne posledice, so sprva opaznejša na lokalni ravni. Značilnosti lokalnih vodnih okolij v Skupnosti so lahko zelo različne, države članice pa imajo ustrezna znanja in strokovne izkušnje za ovrednotenje in obvladovanje tveganj za vodna okolja v okviru svoje suverenosti ali pristojnosti. Zato je primerno, da je izvedba ukrepov, predvidenih s to uredbo, predvsem odgovornost držav članic.
- (9) Treba bi bilo upoštevati dejstvo, da se pred premikom tujih ali lokalno neprisotnih vrst, ki morajo biti v varnih zaprtih ribogojških objektih, kjer je nevarnost pobega majhna, ne izvede predhodne ocene tveganja za okolje.
- (10) Kljub temu bi v primerih, ko tveganja niso zanemarljiva in lahko vplivajo na druge države članice, moral obstajati sistem Skupnosti za posvetovanja zainteresiranih strani in potrditev dovoljenj, preden jih izdajo države članice. Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo (STECF), ustanovljen z Uredbo Sveta (ES) št. 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike ⁽⁵⁾, naj zagotovi znanstveno svetovanje v omenjenih posvetovanjih, Svetovalni odbor za ribištvo in ribogojstvo, ustanovljen s Sklepom Komisije 1999/478/ES ⁽⁶⁾, pa naj zainteresiranim stranem svetuje na področju ribogojstva in zaščite okolja.
- (11) V nekaterih delih Skupnosti je uporaba nekaterih tujih vrst v ribogojstvu že dalj časa običajna praksa. Zato bi bilo treba dejavnosti na tem področju obravnavati diferencirano, kar bi pospešilo njihov razvoj in ne bi predstavljalo dodatne

upravne obremenitve, pod pogojem, da se lahko iz vira dobavi stalež, v katerem ni neciljnih vrst. Državam članicam bi bilo treba omogočiti, da na svojem ozemlju omejijo uporabo takšnih dalj časa uporabljanih vrst, če to želijo.

- (12) Nobena določba te uredbe ne preprečuje državam članicam, da z nacionalnimi predpisi urejajo hrambo tujih ali lokalno neprisotnih vrst v privatnih akvarijih in vrtnih ribnikih.
- (13) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽⁷⁾.
- (14) Zaradi večje učinkovitosti se za spremembe prilog I, II, III in IV k tej uredbi, potrebne za prilagoditev tehničnemu in znanstvenemu napredku, uporablja upravljalni postopek iz člena 30(2) Uredbe (ES) št. 2371/2002 –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITVE POJMOV

Člen 1

Vsebina

Ta uredba vzpostavlja okvir, ki ureja ribogojške prakse glede tujih in lokalno neprisotnih vrst, da bi ocenili in kar najbolj zmanjšali njihov možni vpliv, pa tudi vpliv vseh z njimi povezanih neciljnih vrst na vodne habitate ter tako prispevali k trajnostnemu razvoju sektorja.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za vnos tujih vrst in prenos lokalno neprisotnih vrst za uporabo v ribogojstvu Skupnosti, opravljen po začetku njene veljavnosti, določenem v členu 25(1).

2. Ta uredba se ne uporablja za prenose lokalno neprisotnih vrst v okviru držav članic, razen v primerih, kadar je na podlagi znanstvenega mnenja pri prenosu mogoče predvideti okoljska tveganja. Če je v skladu s členom 5 imenovan svetovalni odbor, je odgovoren za oceno tveganja.

⁽⁷⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

⁽¹⁾ UL L 175, 5.7.1985, str. 40. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 156, 25.6.2003, str. 17).

⁽²⁾ UL L 206, 22.7.1992, str. 7. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2006/105/ES (UL L 363, 20.12.2006, str. 368).

⁽³⁾ UL L 327, 22.12.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Odločbo 2455/2001/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 331, 15.12.2001, str. 1).

⁽⁴⁾ UL L 328, 24.11.2006, str. 14.

⁽⁵⁾ UL L 358, 31.12.2002, str. 59.

⁽⁶⁾ UL L 187, 20.7.1999, str. 70. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2004/864/ES (UL L 370, 17.12.2004, str. 91).

3. Ta uredba obsega vse ribogojске dejavnosti v pristojnosti držav članic, ne glede na njihovo velikost ali lastnosti. Vključuje vse tuje in lokalno neprisetne gojene vodne organizme. Obsega vsa ribogojstva ne glede na vrsto vodnega medija.

4. Ta uredba se ne uporablja za hrambo okrasnih vodnih živali ali rastlin v trgovinah z domačimi živalmi, vrtnih centrih, ograjenih vrtnih ribnikih ali akvarijih iz člena 6 Odločbe Komisije 2006/656/ES z dne 20. septembra 2006 o določitvi pogojev zdravstvenega varstva živali in zahtev za spričevala za uvoz okrasnih rib⁽¹⁾ ali v objektih, opremljenih s sistemi za čiščenje odpadnih voda, ki ustrezajo ciljem, določenim v členu 1.

5. Ta uredba, z izjemo členov 3 in 4, se ne uporablja za vrste s seznama v Prilogi IV. Ocena tveganja iz člena 9 se ne uporablja za vrste s seznama iz Priloge IV, razen v primerih, če države članice želijo omejiti uporabo zadevnih vrst na svojem ozemlju.

6. Pred premikom tujih ali lokalno neprisetnih vrst, ki morajo biti v varnih zaprtih ribogojških objektih, ni izvedena predhodna ocena tveganja za okolje, razen v primerih, če želijo države članice sprejeti ustrezne ukrepe.

7. Možno je, da bosta na podlagi novih znanstvenih informacij in nasvetov vnos in premik za uporabo v „zaprtih ribogojških objektih“ v prihodnosti izvzeta iz zahteve za pridobitev dovoljenja iz poglavja 3. Pričakuje se napredek v znanstvenem razumevanju biološke zaščite modernih zaprtih sistemov, med drugim tudi na podlagi raziskav tujih vrst, ki jih financira Skupnost. Zadevno odločitev je treba sprejeti najkasneje do 31. marca 2009 po postopku iz člena 24.

Člen 3

Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve:

1. „ribogojstvo“ pomeni dejavnosti, opredeljene v členu 3(d) Uredbe Sveta (ES) št. 1198/2006 z dne 27. julija 2006 o Evropskem skladu za ribištvo⁽²⁾;
2. „odprti ribogojški objekt“ pomeni objekt, kjer se ribogojstvo opravlja v vodnem gojišču, ki od divjega vodnega gojišča ni ločen z ovirami, ki bi preprečevale pobeg gojenih primerkov ali biološkega materiala, ki bi lahko preživeli in se naprej razmnoževali;
3. „zaprti ribogojški objekt“ pomeni objekt, kjer se ribogojstvo opravlja v vodnem gojišču, ki vključuje ponovno kroženje vode in je ločeno od divjega vodnega gojišča z ovirami, ki preprečujejo pobeg gojenih primerkov ali biološkega materiala, ki bi lahko preživeli in se naprej razmnoževali;

⁽¹⁾ UL L 271, 30.9.2006, str. 71.

⁽²⁾ UL L 223, 15.8.2006, str. 1.

4. „vodni organizmi“ pomenijo vsako vodno živo bitje, ki pripada kraljestvom živali, rastlin in enoceličarjev, vključno z vsemi deli, gametami, semeni, jajčeci ali propagulami posameznih primerkov, ki bi lahko preživeli in se naprej razmnoževali;
5. „poliploidni organizmi“ pomenijo umetno izzване tetraploidne organizme (4N). To so vodni organizmi, pri katerih je bilo število kromosomov v celicah spremenjeno s tehnikami manipulacije celic;
6. „tuje vrste“ pomenijo:
 - (a) vrsto ali podvrsto vodnih organizmov, ki se pojavlja izven svojega znanega naravnega območja razširjenosti in območja morebitne naravne razpršitve;
 - (b) poliploidne organizme in umetno ustvarjene hibridne vrste, ne glede na njihovo naravno območje razširjenosti ali morebitno razpršitev;
7. „lokalno neprisetne vrste“ pomenijo vrste ali podvrste vodnih organizmov, ki so zaradi biogeografskih razlogov lokalno neprisetne na območju znotraj njihovega naravnega območja razširjenosti;
8. „neciljne vrste“ pomenijo vse vrste ali podvrste vodnih organizmov, ki bi lahko škodovale vodnemu okolju in so naključno premaknjene skupaj z vnesenimi ali prenesenimi vodnimi organizmi; te vrste ne vključujejo organizmov, ki povzročajo bolezni in so zajeti v Direktivi 2006/88/ES;
9. „premik“ pomeni vnos in/ali prenos;
10. „vnos“ pomeni postopek, s katerim je tuja vrsta namerno premaknjena izven svojega naravnega območja razširjenosti za uporabo v ribogojstvu;
11. „prenos“ pomeni postopek namernega premika lokalno neprisetne vrste znotraj njenega naravnega območja razširjenosti za uporabo v ribogojstvu na področje, kjer pred tem zaradi biogeografskih razlogov ni obstajala;
12. „poskusni izpust“ pomeni vnos tujih vrst ali prenos lokalno neprisetnih vrst v omejenem obsegu za oceno ekološke interakcije z avtohtonimi vrstami in habitati z namenom preizkusiti predpostavke ocene tveganja;
13. „vlagatelj“ pomeni fizično ali pravno osebo ali subjekt, ki predlaga izvedbo vnosa ali prenosa vodnega organizma;
14. „karantena“ pomeni postopek, s katerim je mogoče vodne organizme in vse z njimi povezane organizme ohranjati v popolni izolaciji od okolja;

15. „objekt za karanteno“ pomeni objekt, v katerem je mogoče vodne organizme in vse z njimi povezane organizme ohranjati v popolni izolaciji od okolja;
16. „rutinski premik“ pomeni premik vodnih organizmov iz vira, pri katerem obstaja nizko tveganje za prenos nečiljnih vrst in ki zaradi značilnosti vodnih organizmov in/ali uporabljane ribogojne metode, kot so zaprti sistemi iz točke 3 z reciklirano vodo, nima škodljivih ekoloških učinkov;
17. „nerutinski premik“ pomeni premikanje vodnih organizmov, ki ne izpolnjujejo pogojev rutinskega premikanja;
18. „država članica prejemnica“ pomeni državo članico, na katere ozemlje je vnesena tuja vrsta ali prenesena lokalno neprisotna vrsta;
19. „država članica pošiljateljica“ pomeni državo članico, s katere ozemlja je vnesena tuja vrsta ali prenesena lokalno neprisotna vrsta.

POGLAVJE II

SPLOŠNE OBVEZNOSTI DRŽAV ČLANIC

Člen 4

Ukrepi za preprečevanje škodljivih vplivov

Države članice zagotovijo, da so sprejeti ustrezni ukrepi za preprečevanje škodljivih učinkov na biološko raznovrstnost in zlasti na vrste, habitate in funkcije ekosistemov, ki bi se lahko pojavili z vnosom ali prenosom vodnih organizmov ali nečiljnih vrst v ribogojstvu, in za preprečevanje širjenja navedenih vrst v naravo.

Člen 5

Odločanje in svetovalna telesa

Države članice določijo pristojni organ ali organe, odgovorne za zagotovitev skladnosti z zahtevami te uredbe („pristojni organ(-i)“). Vsak pristojni organ lahko za pomoč imenuje svetovalni odbor, ki vključuje ustrezne znanstvenike/strokovnjake („svetovalni odbor“). Če država članica ne imenuje svetovalnega odbora, njegove naloge iz te uredbe izvaja „pristojni organ“ ali „pristojni organi“.

POGLAVJE III

DOVOLJENJA

Člen 6

Zahtevek za dovoljenje

1. Ribogojci, ki nameravajo vnesti tujo vrsto ali prenesti lokalno neprisotno vrsto, ki ni zajeta v členu 2(5), vložijo

zahtevek za dovoljenje pri pristojnemu organu države članice prejemnice. Zahtevke se lahko vložijo za več premikov, ki se izvedejo v obdobju največ sedem let.

2. Prošilec vlogi priloži dokumentacijo v skladu z okvirnimi smernicami iz Priloge I. Svetovalni odbor izda mnenje o tem, ali vloga vsebuje vse potrebne podatke, na podlagi katerih je mogoče oceniti, ali gre za rutinski ali nerutinski premik, oceni, ali je vloga sprejemljiva, ter svoje mnenje sporoči pristojnemu organu.

3. Pred iztekom veljavnosti dovoljenja je mogoče vložiti vlogo za novo dovoljenje in se pri tem sklicevati na prejšnje dovoljenje. Če ni dokazov o škodljivih učinkih za okolje, se predlagani premik obravnava kot rutinski premik.

Člen 7

Vrste predlaganih premikov

Svetovalni odbor poda mnenje o tem, ali je predlagani premik rutinski ali nerutinski, in o tem, ali je pred izpustom potrebna karantena ali poskusni izpust, ter svoje mnenje sporoči pristojnemu organu.

Člen 8

Rutinski premik

V primeru rutinskih premikov lahko pristojni organ odobri dovoljenje in po potrebi navede zahteve za karanteno ali poskusni izpust, v skladu s poglavjema IV in V.

Člen 9

Nerutinski premik

1. V primeru nerutinskih premikov se opravi ocena tveganja za okolje, kot je določeno v Prilogi II. Pristojni organ odloči, ali je za izvedbo ocene tveganja za okolje odgovoren vlagatelj ali neodvisno telo in kdo nosi stroške.

2. Na podlagi ocene tveganja za okolje svetovalni odbor pristojnemu organu poda mnenje o tveganju na obrazcu povzetka poročila, določenem v delu 3 Priloge II. Če svetovalni odbor ugotovi, da je tveganje majhno, lahko pristojni organ izda dovoljenje brez dodatnih formalnosti.

3. Če svetovalni odbor ugotovi, da je tveganje, povezano s predlaganim premikom vodnih organizmov, glede na del 1 Priloge II, veliko ali srednje veliko, ob posvetovanju s prošilcem preuči prošnjo, da ugotovi, ali so na voljo postopki ublažitve ali tehnologije, ki bi lahko zmanjšali stopnjo tveganja. Svetovalni odbor posreduje pristojnemu organu rezultate pregleda na obrazcu, predpisanem v delu 3 Priloge II, z razlago stopnje tveganja in navedbami razlogov za zmanjšanje tveganja.

4. Pristojni organ lahko dovoljenja za nerutinske premike izda le v primerih, ko ocena tveganja skupaj z blažilnimi ukrepi kaže nizko stopnjo tveganja za okolje. Vsaka zavrnitev dovoljenja mora biti primerno znanstveno utemeljena, če pa so znanstveni podatki še nezadostni, pa se upošteva načelo previdnosti.

Člen 10

Rok za odločitev

1. Prosilca se v razumnem času pisno obvesti o odločitvi za izdajo ali zavrnitev dovoljenja, v vsakem primeru pa najpozneje v roku šestih mesecev po dnevu, ko je vložil prošnjo, neupoštevajoč čas, ki ga prosilec potrebuje za predložitev dodatnih informacij, če tako zahteva svetovalni odbor.

2. Države članice podpisnice ICES lahko zahtevajo, da pred izdajo mnenja svetovalnega odbora prošnje in ocene tveganja glede morskih organizmov preuči ICES. V takšnih primerih je dovoljen šestmesečni dodatni rok.

Člen 11

Premiki, ki vplivajo na sosednje države članice

1. Če utegnejo morebitni ali znani okoljski vplivi predlaganega premika organizma vplivati na sosednje države članice, pristojni organ o svoji nameri izdaje dovoljenja obvesti države članice ali zadevne države in Komisijo, tako da pošlje osnutek sklepa s priloženim obrazložitvenim memorandumom in povzetkom ocene tveganja za okolje, kakor je opredeljeno v delu 3 Priloge II.

2. Druge zadevne države članice lahko v dveh mesecih od datuma obvestila Komisiji posredujejo pisne pripombe.

3. V šestih mesecih od datuma uradnega obvestila Komisija po predhodnem posvetu z Znanstvenim, tehničnim in gospodarskim odborom za ribištvo (STECF), ustanovljenim s členom 33 Uredbe (ES) št. 2371/2002 in Svetovalnim odborom za ribištvo in ribogojstvo, ustanovljenim s Sklepom 1999/478/ES, potrdi, zavrne ali spremeni predlagani sklep za odobritev dovoljenja.

4. V 30 dneh od datuma sklepa Komisije lahko zadevna država članica sklep posreduje Svetu. V nadaljnjih 30 dneh lahko Svet s kvalificirano večino sprejme drugačen sklep.

Člen 12

Odvzem dovoljenja

Pristojni organ lahko kadar koli začasno ali za stalno odvzame dovoljenje, če pride do nepredvidenih dogodkov z negativnimi

učinki na okolje ali avtohtono populacijo. Vsak odvzem dovoljenja mora biti znanstveno utemeljen, če so znanstveni podatki še nezadostni, pa se upošteva načelo previdnosti in nacionalne upravne predpise.

POGLAVJE IV

POGOJI ZA VNOS PO IZDAJI DOVOLJENJA

Člen 13

Spoštovanje drugih določb Skupnosti

Dovoljenje se lahko izda le za vnos na podlagi te uredbe in v primerih, ko je očitno, da se lahko izpolnijo zahteve na podlagi druge zakonodaje, zlasti:

- (a) pogoji za zdravje živali, določeni z Direktivo 2006/88/ES o zahtevah za zdravstveno varstvo živali in proizvodov iz ribogojstva ter o preprečevanju in nadzoru nekaterih bolezni pri vodnih živalih;
- (b) pogoji iz Direktive Sveta 2000/29/ES z dne 8. maja 2000 o varstvenih ukrepih proti vnosu organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode, v Skupnost in proti njihovem širjenju v Skupnosti ⁽¹⁾.

Člen 14

Izpust v ribogojske objekte v primeru rutinskega vnosa

V primeru rutinskega vnosa je izpust vodnih organizmov v odprti ali zaprti ribogojski objekt dovoljen brez karantene ali poskusnega izpusta, razen če v izjemnih primerih pristojni organ na podlagi izrecnega nasveta svetovalnega odbora ne odloči drugače. Premiki iz zaprtega ribogojskega objekta v odprt ribogojski objekt ne smejo biti rutinski.

Člen 15

Izpust v odprte ribogojske objekte v primeru nerutinskega vnosa

1. V primeru nerutinskega vnosa za izpust vodnih organizmov v odprt ribogojski objekt po potrebi veljajo pogoji iz odstavkov 2, 3 in 4.

2. Vodni organizmi se namestijo v določen objekt za karanteno znotraj ozemlja Skupnosti v skladu s pogoji iz Priloge III z namenom ustvariti zarodni stalež.

⁽¹⁾ UL L 169, 10.7.2000, str. 1.

3. Objekt za karanteno je lahko v državi članici, ki ni država članica prejemnica, pod pogojem, da se vse zadevne države članice strinjajo in da je navedena možnost vključena v oceni tveganja za okolje iz člena 9.

4. Po potrebi se lahko v ribogojških objektih države članice prejemnice uporabljajo le potomci vnesenih vodnih organizmov, če v času karantene ni bilo odkritih nobenih potencialno škodljivih neciljnih vrst. Stalež staršev se lahko izpusti v primerih, kjer se organizmi ne razmnožujejo v ujetništvu oziroma so v celoti razmnoževalno sterilni, in pod pogojem, da zagotovo ni nobenih potencialno škodljivih neciljnih vrst.

Člen 16

Poskusni izpust v odprti ribogojški objekt

Pristojni organ lahko zahteva, da se pred izpustom vodnih organizmov v odprte ribogojške sisteme opravi poskusni izpust, za katerega veljajo posebne omejitve in preventivni ukrepi na podlagi nasvetov in priporočil svetovalnega odbora.

Člen 17

Načrti ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih

Za vse nerutinske vnose in poskusne izpuste lahko prosilec pripravi načrt ukrepov, ki ga mora odobriti pristojni organ in ki med drugim vključuje odstranitev vnesene vrste iz okolja ali zmanjšanje gostote, za primere nepredvidenih dogodkov z negativnimi učinki na okolje ali naravne populacije. Če pride do takšnega dogodka, se načrti ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih nemudoma izvedejo, dovoljenje pa se lahko začasno ali za stalno prekliče v skladu s členom 12.

Člen 18

Nadzor

1. Tuje vrste se po izpustu v odprte ribogojške objekte nadzorujejo za obdobje dveh let ali za obdobje celotnega generacijskega ciklusa, če je slednje daljše, da se oceni, ali so bili vplivi pravilno predvideni, oziroma ali so prisotni dodatni ali drugi vplivi. Zlasti je treba preučiti stopnjo širjenja ali omejevanja posamezne vrste. Pristojni organ odloči, ali ima prosilec ustrezno strokovno znanje in izkušnje ali naj nadzor opravlja drugo telo.

2. V skladu z mnenjem svetovalnega odbora lahko pristojni organ zahteva daljša obdobja nadzora za ocenitev morebitnih dolgoročnih učinkov na ekosistem, ki jih je v obdobju iz odstavka 1 težko zaznati.

3. Svetovalni odbor ovrednoti rezultate programa nadzora in posebej zabeleži vse dogodke, ki v oceni tveganja za okolje niso bili pravilno predvideni. Rezultati vrednotenja se pošljejo

pristojnemu organu, ki povzete rezultate vključi v nacionalni register iz člena 23.

POGLAVJE V

POGOJI ZA PRENOS PO IZDAJI DOVOLJENJA

Člen 19

Spoštovanje drugih določb Skupnosti

Dovoljenje se lahko izda le za prenos na podlagi te uredbe, če je očitno, da se lahko izpolnijo zahteve na podlagi druge zakonodaje, ter zlasti:

- (a) pogoji za zdravje živali iz Direktive 2006/88/ES;
- (b) pogoji iz Direktive 2000/29/ES.

Člen 20

Nerutinski prenos v odprte ribogojške objekte

V primeru nerutinskih prenosov v odprte ribogojške objekte lahko pristojni organ zahteva, da se pred izpustom vodnih organizmov opravi poskusni izpust s posebnim omejevanjem in preventivnimi ukrepi na podlagi nasvetov in priporočil svetovalnega odbora.

Člen 21

Karantena

Država članica prejemnica lahko v izrednih primerih in z odobritvijo Komisije pred izpustom vrst v odprte ribogojške objekte z nerutinskim prenosom zahteva karanteno v skladu s členom 15(2), (3) in (4). Zahteva za odobritev Komisije mora vključevati razloge za uvedbo karantene. Komisija na takšno zahtevo odgovori v 30 dneh.

Člen 22

Nadzor po prenosu

Po nerutinskem prenosu se vrste nadzorujejo v skladu s členom 18.

POGLAVJE VI

REGISTER

Člen 23

Register

Države članice vodijo evidenco vnosov in prenosov s podatki o vseh prejetih vlogah in priloženo dokumentacijo, zbrano pred izdajo dovoljenja in v obdobju nadzora.

Register mora biti prosto dostopen državam članicam in javnosti v skladu z Direktivo 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju ⁽¹⁾.

Za izmenjavo informacij iz registrov držav članic bi lahko razvili poseben informacijski sistem v skladu s postopkom iz člena 30(2) Uredbe (ES) št. 2371/2002.

POGLAVJE VII

KONČNE DOLOČBE

Člen 24

Podrobni predpisi in prilagoditev tehničnemu napredku

1. Spremembe prilog I, II, III in IV ter njihove ustrezne določbe, potrebne za prilagoditev tehničnemu in znanstvenemu napredku, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 30(2) Uredbe (ES) št. 2371/2002.

2. V Prilogo IV je mogoče dodati samo tiste vrste vodnih organizmov, ki se že dalj časa (glede na njihov življenjski cikel) brez škodljivih učinkov uporabljajo v ribogojstvu na določenih območjih Skupnosti in katerih vnosi ali prenosi lahko potekajo brez naključnega premika potencialno škodljivih neciljnih vrst.

3. Komisija sprejme predpise o pogojih za dodajanje vrst v Prilogo IV, navedenih v odstavku 2, v skladu s postopkom iz člena 30(2) Uredbe (ES) št. 2371/2002.

4. Po sprejetju izvedbenih predpisov iz odstavka 3 lahko države članice zahtevajo od Komisije, da v Prilogo IV vključi vrste v skladu s postopkom iz odstavka 1. Države članice z znanstvenimi podatki dokažejo, da so izpolnjena merila za vključitev vrst v Prilogo IV. Komisija v roku petih mesecev po prejemu zahtevka, iz katerega se izključi čas, ki ga država članica potrebuje za zagotovitev dodatnih informacij, odloči o njegovi upravičenosti.

5. O zahtevkih držav članic za vključitev vrst v Prilogo IV, ki jih prejme pred začetkom veljavnosti Uredbe, pa odloči najpozneje do 1. januarja 2009.

6. Zadevne države članice lahko za svoje najbolj oddaljene regije, kot so opredeljene v členu 299(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, predlagajo vključitev vrst v posebni del Priloge IV.

Člen 25

Začetek veljavnosti

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se 6 mesecev po začetku veljavnosti Uredbe Komisije o izvedbenih pravilih iz člena 24(3), v vsakem primeru pa pred 1. januarjem 2009.

2. Določbe iz poglavja I in poglavja II ter člen 24 se uporabljajo od dneva začetka veljavnosti Uredbe.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Luxembourg, 11. junija 2007

Za Svet

Predsednik

H. SEEHOFER

⁽¹⁾ UL L 41, 14.2.2003, str. 26.

PRILOGA I

UPORABA

(Okvirne smernice za dokumentacijo, ki jo izpolni prosilec, predvideno v členu 6)

Če je mogoče, naj se podatki sklicujejo na znanstveno literaturo ter zapise osebne korespondence z znanstvenimi organi in strokovnjaki za ribolov. Prosilcem se svetuje, naj razlikujejo med premiki v „odprte“ ali „zaprte“ ribogojске objekte.

Če se prošnja nanaša na predlagani prenos in ne na vnos, se za namene te priloge izraza vnos/vnesen zamenja z izrazoma prenos/prenesen.

A. Povzetek

Navedite kratek povzetek dokumenta, vključno z opisom predloga, morebitnimi vplivi na avtohtone vrste in njihove habitate ter ublažitvene ukrepe za kar najboljše zmanjšanje možnih vplivov na avtohtone vrste.

B. Uvod

1. Ime (splošno in znanstveno) organizma, predlaganega za vnos ali prenos, z označitvijo roda, vrste, podvrste ali nižje taksonomske razvrstitve, če je to ustrezno.
2. Opišite značilnosti skupaj z razlikovalnimi značilnostmi organizma. Vključite strokovno risbo ali fotografijo.
3. Opišite zgodovino v ribogojstvu, okrepitve ali druge vnose (če je to primerno).
4. Opišite cilje in namen predlaganega vnosa, vključno z obrazložitvijo, zakaj takšnih ciljev z uporabo avtohtone vrste ni mogoče doseči.
5. Katere druge strategije so bile pretehtane za doseg ciljev predloga?
6. Katero je geografsko območje predlaganega vnosa? Opišite habitate, ekosistem in status varstva sprejemnega okolja. Vključite zemljevid.
7. Navedite število organizmov, predlaganih za vnos (začetno, končno). Ali je projekt mogoče razdeliti na različne sestavne dele? Če je odgovor pritrdilen, koliko organizmov je vključenih v posamezni del?
8. Opišite vir(-e) staleža (objekt) in genetsko zasnovo staleža (če je znana).

C. Podatki o življenju vrste, predlagane za vnos – za vsako življenjsko fazo

1. Opišite naravno območje razširjenosti in spremembe območja, ki so posledica vnosov.
2. Ali bo stalež, iz katerega bo izveden vnos/prenos, imel povezavo s katero od poznanih neciljnih vrst?
3. Kakšna je razširjenost teh neciljnih vrst na območju izvora staleža, ki bo vnesen/prenesen?
4. Navedite, kje je bila vrsta že vnesena, in opišite ekološke vplive na sprejemno okolje (plenilec, plen, tekmeč in/ali strukturni/funkcionalni elementi habitata).
5. Kateri dejavniki omejujejo vrsto v njenem naravnem območju razširjenosti?
6. Opišite fiziološko toleranco (kakovost vode, temperatura, kisik, slanost) v vsaki življenjski fazi (zgodnja življenjska faza, odraslost, faza razmnoževanja).

7. Opišite izbiro habitata in tolerance za vsako življenjsko fazo.
8. Opišite razmnoževalno biologijo.
9. Opišite selitveno obnašanje.
10. Opišite izbiro hrane za vsako življenjsko fazo.
11. Opišite hitrost rasti in življenjsko dobo (tudi na območju predlaganega vnosa, če je znana).
12. Kakšna je starost ali starostni razpon zadevnih vrst?
13. Opišite značilnosti obnašanja (družbene, ozemeljske, agresivnost).

D. Interakcija z avtohtonimi vrstami

1. Kakšne so možnosti preživetja in življenja vnesenega organizma v primeru, da uide? (Vprašanje se nanaša na premike v odprte in zaprte ribogojске objekte.)
2. Katere habitate bo vnesena vrsta na predlaganem območju vnosa verjetno zasedla in ali se bo to prekrivalo s katero izmed ranljivih ali ogroženih vrst? (Navedite, ali predlagano območje vnosa vključuje tudi sosednje vode.)
3. S katerimi avtohtonimi vrstami bo prišlo do nišnega prekrivanja? Ali obstajajo še neuporabljeni ekološki viri, ki bi jih vrsta lahko izkoristila?
4. S čim se bo vneseni organizem v sprejemnem okolju prehranjeval?
5. Ali bo to plenjenje škodljivo vplivalo na sprejemni ekosistem?
6. Ali bodo vneseni organizmi na predlaganem območju vnosa preživeli in se uspešno razmnoževali ali bo potrebno letno dopolnjevanje staleža? (Vprašanje se nanaša na vrste, namenjene odprtim ribogojским objektom.)
7. Ali se bodo vneseni organizmi križali z avtohtonimi vrstami? Ali je kot posledica predlaganega vnosa možno lokalno izumrtje katerega izmed staležev avtohtonih vrst? Ali lahko vneseni organizmi vplivajo na drstenje ali območja drstišč lokalnih vrst?
8. Ali so kot posledica predlaganega vnosa možni vplivi na habitate ali kakovost vode?

E. Sprejemno okolje in sosednje vode

1. Navedite fizične podatke o sprejemnem okolju in sosednjih vodnih telesih, kot so sezonske temperature vode, slanost, kalnost, raztopljeni kisik, pH-faktor, hranila in kovine. Ali navedene vrednosti ustrezajo tolerancam/preferencam vrst, predvidenih za vnos, vključno s pogoji, potrebnimi za razmnoževanje?
2. Navedite sestavo vrst (veliki morski vretenčarji, nevretenčarji in rastline) v sprejemnih vodah.
3. Navedite podatke o habitatih na področju vnosa, vključno s sosednjimi vodami, in določite kritični habitat. Katere od navedenih vrednosti ustrezajo tolerancam/preferencam organizmov, predvidenih za vnos? Ali lahko vneseni organizmi motijo katerega izmed opisanih habitatov?
4. Opišite naravne ali umetne ovire, ki preprečujejo prehod vnesenih organizmov v sosednje vode.

F. Spremljanje

Opišite načrte za naknadno oceno uspešnosti vnosa predlagane vrste in način ocene morebitnih negativnih vplivov na avtohtone vrste in njihove habitate.

G. Načrt upravljanja

1. Opišite načrt upravljanja predlaganega vnosa. Opis bi moral vključevati, vendar ne izključno, naslednje podatke:
 - (a) ukrepe za zagotovitev, da v pošiljki niso prisotne druge (neciljne) vrste;
 - (b) komu in pod kakšnimi pogoji in zahtevami bo dovoljena uporaba predlaganih organizmov;
 - (c) ali bo predlagani vnos vključeval fazo pred trženjem;
 - (d) opis načrta ukrepov za odstranitev vrste;
 - (e) opis načrta za zagotavljanje kakovosti predloga; in
 - (f) druge zakonske zahteve, ki jih je treba izpolniti.
2. Opišite kemične, biofizične in upravljalvske ukrepe za preprečevanje naključnega pobega in naselitve organizmov in neciljnih vrst v neciljne sprejemne ekosisteme. Navedite podrobnosti o vodnem viru, kraju odvajanja odpadnih voda in morebitnem čiščenju odpadnih voda, bližini nevihtne kanalizacije, nadzoru nad plenilci, varovanju objekta in ukrepih za preprečevanje pobega, če so potrebni.
3. Opišite načrte ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih v primeru nenamernega, naključnega ali nedovoljenega izpusta organizmov iz objektov za gojenje in drstenje ali v primeru naključnega ali nepričakovanega širjenja območja naselitve po izpustu.
4. Če je namen predloga ustvariti ribje lovišče, navedite podrobne cilje lovišča. Komu bo takšno lovišče koristilo? Navedite podrobnosti o načrtu upravljanja in po potrebi vključite spremembe načrta upravljanja za prizadete vrste.

H. Poslovni podatki

1. Navedite ime lastnika in/ali podjetja, številko dovoljenja za ribogojstvo dejavnost in obrtno dovoljenje (če je primerno) ribogojnice ali ime državne agencije ali oddelka z imenom kontaktne osebe, telefonom, faksom in elektronskim naslovom.
2. Navedite ekonomsko smotrnost predlaganega projekta.

I. Reference

1. Navedite podrobno bibliografijo vseh referenc, citiranih v postopku priprave prošnje.
 2. Navedite seznam imen, vključno z naslovi, znanstvenih organov in strokovnjakov za ribištvo, ki so podali svoje mnenje.
-

PRILOGA II

Postopki in najnujnejši podatki, ki se preučijo pri oceni tveganja za okolje, predvideni v členu 9

Za ovrednotenje tveganj, povezanih z vnosom ali prenosom vodnih organizmov, je treba oceniti verjetnost naselitve organizmov in posledice takšne naselitve.

S postopkom se preuči najpomembnejše sestavne dele okolja. Postopek zagotavlja standardiziran pristop za vrednotenje tveganj genetskih in ekoloških vplivov ter možnosti za vnos neciljnih vrst, ki bi lahko vplivale na avtohtone vrste v predlaganih sprejemnih vodah.

Med postopkom pregleda ni poudarek na oceni, temveč na podrobnih bioloških in drugih pomembnih podatkih, ki nanjo vplivajo. V primeru znanstvene negotovosti bi moralo biti uporabljeno načelo previdnosti.

Če se prošnja nanaša na predlagani prenos, se za namene te priloge izraza „vnos/vnesen“ nadomestita z izrazoma „prenos/prenesen“.

DEL 1

POSTOPEK OCENE EKOLOŠKEGA IN GENETSKEGA TVEGANJA*Stopnja 1***Verjetnost naselitve in širjenja izven predvidenega območja vnosa**

Dogodek	Verjetnost (V, S, N) ⁽¹⁾	Gotovost (ZV, PV, MV, ZMV) ⁽²⁾	Pripombe za utemeljitev ocene ⁽³⁾
Pobegla ali razpršena vnesena ali prenesena vrsta se uspešno naseli in vzdržuje populacijo na predvidenem območju vnosa izven nadzora ribogojnega objekta.			
Pobegla ali razpršena vnesena ali prenesena vrsta se širi izven predvidenega območja vnosa.			
Končna ocena ⁽⁴⁾			

⁽¹⁾ V = visoka, S = srednja, N = nizka

⁽²⁾ ZV = zelo verjetno, PV = precej verjetno, MV = malo verjetno, ZMV = zelo malo verjetno

⁽³⁾ Ocenjevalec naj kot smernice za ocenjevanje uporablja Dodatek A in Dodatek B h Kodeksu ravnanja ICES.

⁽⁴⁾ Končna ocena verjetnosti naselitve in širitve je določena z vrednostjo najnižje ocenjenega elementa (na primer, oceni visoka in nizka za zgornje elemente skupaj tvorita končno oceno nizka). Zgoditi se morata oba dogodka – verjetnost, da se organizmi uspešno naselijo in vzdržujejo populacijo na predvidenem območju vnosa (bodisi v zaprtem okolju, kot je objekt, ali v naravnem habitatu), in verjetnost širjenja izven predvidenega območja vnosa (ocenjena skladno z zgornjimi pojasnili) – da lahko govorimo o naselitvi vrste izven predvidenega območja vnosa.

Končna ocena stopnje gotovosti je določena z vrednostjo elementa z najnižjo stopnjo gotovosti (na primer, oceni zelo verjetno in precej verjetno skupaj tvorita končno oceno precej verjetno). Pri oblikovanju končne ocene je treba upoštevati „škodljivost“ naselitve in širjenja ter razmerje med tveganji in koristmi.

*Stopnja 2***Posledice naselitve in širjenja**

Dogodek	Verjetnost (V, S, N)	Gotovost (ZV, PV, MV, ZMV)	Pripombe za utemeljitev ocene ⁽¹⁾
Genetsko mešanje z lokalnimi populacijami vodi k izgubi genetske raznovrstnosti.			

Dogodek	Verjetnost (V, S, N)	Gotovost (ZV, PV, MV, ZMV)	Pripombe za utemeljitev ocene ⁽¹⁾
Tekmovanje (hrana, prostor) z naravno populacijo ali njeno plenjenje vodi do iztrebljenja naravne populacije.			
Drugi neželeni ekološki dogodki			
Nekateri od zgoraj omenjenih dogodkov so prisotni tudi po odstranitvi vnesene vrste.			
Končna ocena ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ocenjevalec naj kot smernice za ocenjevanje uporablja Dodatek A in Dodatek B h Kodeksu ravnanja ICES.
⁽²⁾ Končna ocena za posledice naselitve in širjenja je določena z vrednostjo elementa (posamezna verjetnost) z najvišjo oceno, končna ocena za stopnjo gotovosti pa je določena z vrednostjo elementa z najnižjo stopnjo verjetnosti.

Stopnja 3

Verjetnost tveganja v zvezi s tujimi in lokalno neprisotnimi vrstami

Enotna vrednost je določena na osnovi ocen stopenj 1 in 2:

Sestavni del	Verjetnost tveganja (V, S, N)	Gotovost (ZV, PV, MV, ZMV)	Pripombe za utemeljitev ocene ⁽¹⁾
Naselitev in širjenje (stopnja 1)			
Ekološke posledice (stopnja 2)			
Končna ocena skupne verjetnosti tveganja ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ocenjevalec naj kot smernice za ocenjevanje uporablja Dodatek A in Dodatek B h Kodeksu ravnanja ICES.

⁽²⁾ Končna opredelitev verjetnosti tveganja je določena z višjo izmed dveh verjetnosti, kadar ni porasta verjetnosti, kadar ni porasta verjetnosti, je končna ocena višja vrednost obeh verjetnosti, torej visoka). Kadar je prisoten porast verjetnosti med dvema ocenjenima vrednostima (kombinacija visoke in nizke verjetnosti), je končna ocena srednja.

Rezultat te ocene bo izražen glede na naslednje stopnje tveganja:

Premik visokega tveganja:

- pomeni visoko tveganje za povzročitev škode biološki raznolikosti ter za druge ekološke posledice;
- deluje pod pogoji gojenja, pri katerih bi se tveganje za takšno škodo povečalo;
- vključuje ribogojni objekt, ki prodaja žive vodne živali za nadaljnje gojenje ali obnovo staleža;
- kot posledica je premik zelo problematičen (potrebni so večji ukrepi za ublažitev). Predlagana je zavrnitev predloga, razen če postopki ublažitve uspejo zmanjšati tveganje na nizko.

Premik srednjega tveganja:

- pomeni srednje tveganje za povzročitev škode biološki raznolikosti ter za druge ekološke posledice;
- deluje pod pogoji gojenja, pri katerih se tveganje za takšno škodo, ob upoštevanju vrst in pogojev omejevanja, ne bi nujno povečalo;
- vključuje ribogojni objekt, ki prodaja proizvode večinoma za prehrano ljudi;

- (d) kot posledica je premik srednje problematičen. Predlagana je zavrnitev predloga, razen če postopki ublažitve uspejo zmanjšati tveganje na nizko.

Premik nizkega tveganja:

- (a) pomeni nizko tveganje za povzročitev škode biološki raznolikosti ter za druge ekološke posledice;
- (b) deluje pod pogoji gojenja, pri katerih se tveganje za takšno škodo ne bi povečalo;
- (c) vključuje ribogojski objekt, ki prodaja proizvode zgolj za prehrano ljudi;
- (d) kot posledica premik ni problematičen. Predlagana je odobritev predloga. Ukrepi za ublažitev niso potrebni.

Predlog se v predstavljeni obliki lahko potrdi (ukrepi za ublažitev niso potrebni), če je skupno ocenjeno tveganje nizko in če je skupna ocena gotovosti, za katero je bilo ocenjeno splošno tveganje, zelo verjetno ali precej verjetno.

Če je na podlagi prve analize skupno tveganje ocenjeno kot visoko ali srednje, morajo biti v prošnjo vključeni predlogi za omejevanje ali ublažitev, ki se jih kasneje oceni z analizo tveganja, dokler se končna ocena skupnega tveganja ne zniža na nizko z oceno zelo verjetno ali precej verjetno. Opisi navedenih dodatnih stopenj, skupaj z natančno določitvijo ukrepov za omejevanje in ublažitev, so sestavni del ocene tveganj.

DEL 2

POSTOPEK OCENE NECILJNIH VRST

Stopnja 1

Verjetnost naselitve in širjenja neciljnih vrst izven predvidenega območja vnosa

Dogodek	Verjetnost (V, S, N)	Gotovost (ZV, PV, MV, ZMV)	Pripombe za utemeljitev ocene ⁽¹⁾
Neciljna vrsta je vnesena kot posledica vnosa ali prenosa vodnih organizmov.			
Vnesena neciljna vrsta naleti na dovzetne habitate ali organizme gostitelje.			
Končna ocena ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ocenjevalec naj kot smernice za ocenjevanje uporablja Dodatek A in Dodatek B h Kodeksu ravnanja ICES.

⁽²⁾ Končna ocena verjetnosti je določena z vrednostjo elementa z najnižjo oceno tveganja, končna ocena za stopnjo gotovosti pa je prav tako določena z vrednostjo elementa z najnižjo stopnjo verjetnosti.

Stopnja 2

Posledice naselitve ali širjenja neciljne vrste

Dogodek	Verjetnost (V, S, N)	Gotovost (ZV, PV, MV, ZMV)	Pripombe za utemeljitev ocene ⁽¹⁾
Neciljna vrsta tekmuje z naravno populacijo ali jo pleni, kar vodi k njenemu iztrebljenju.			
Genetsko mešanje neciljne vrste z lokalnimi populacijami vodi k izgubi genetske raznovrstnosti.			
Drugi neželeni ekološki ali patološki dogodki.			

Dogodek	Verjetnost (V, S, N)	Gotovost (ZV, PV, MV, ZMV)	Pripombe za utemeljitev ocene ⁽¹⁾
Nekateri od zgoraj omenjenih dogodkov so prisotni tudi po odstranitvi vnesene neciljne vrste.			
Končna ocena ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ocenjevalec naj kot smernice za ocenjevanje uporablja Dodatek A in Dodatek B h Kodeksu ravnanja ICES.

⁽²⁾ Končna ocena posledic je določena z vrednostjo elementa z najvišjo oceno tveganja, končna ocena za stopnjo gotovosti pa je določena z vrednostjo elementa z najnižjo stopnjo verjetnosti.

Stopnja 3

Verjetnost tveganja v zvezi z neciljnimi vrstami

Enotna vrednost je določena na osnovi ocen stopenj 1 in 2:

Sestavni del	Verjetnost tveganja (V, S, N)	Gotovost (ZV, PV, MV, ZMV)	Pripombe za utemeljitev ocene ⁽¹⁾
Naselitev in širjenje (stopnja 1)			
Ekološke posledice (stopnja 2)			
Končna ocena ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ocenjevalec naj kot smernice za ocenjevanje uporablja Dodatek A in Dodatek B h Kodeksu ravnanja ICES.

⁽²⁾ Končna ocena verjetnosti tveganja je določena z vrednostjo elementa z najnižjo oceno tveganja, končna ocena za stopnjo gotovosti pa je prav tako določena z vrednostjo elementa z najnižjo stopnjo verjetnosti.

Pogoji za oceno verjetnosti tveganja v zvezi s tujimi vrstami (del 1) se z ustreznimi spremembami uporabljajo tudi za verjetnost tveganja v zvezi z neciljnimi vrstami (del 2), vključno z obvezno vključitvijo ukrepov za omejevanje in ublažitev.

DEL 3

SKUPNA OCENA TVEGANJA ZA OKOLJE – POVZETEK POROČILA

- Zgodovina, ozadje in utemeljitev prošnje:
 - Povzetek ocene tveganja
 - Povzetek ocene ekološkega in genetskega tveganja
 - Povzetek ocene tveganja v zvezi z neciljnimi vrstami
- Opombe:
- Ukrepi za blaženje:
- Končna izjava o možnem tveganju za vse organizme:
- Nasveti za pristojni organ:

PRILOGA III

Karantena

Karantena je sredstvo, s katerim je mogoče žive živali ali rastline in vse z njimi povezane organizme ohranjati v popolni izolaciji od okolja in s tem preprečiti vpliv na divje in gojene vrste ter neželene spremembe naravnih ekosistemov.

Tuje ali lokalno neprisotne vrste je treba v karanteni zadrževati dovolj dolgo, da se odkrije vse neciljne vrste in potrdi odsotnost povzročiteljev bolezni ali bolezni. Objekt mora biti zgrajen skladno s specifikacijami pristojnega organa države članice mesta postavitve, ki je odgovoren za njegovo odobritev. Trajanje karantene mora biti navedeno v dovoljenju. Če se objekt ne nahaja v državi članici prejemnici, morata svetovalni odbor, ki je odgovoren za objekt, in svetovalni odbor v državi članici prejemnici podati soglasje o času trajanja.

Upravljavci morajo karantenske objekte upravljati v skladu z naslednjimi pogoji. Upravljavec mora imeti tudi program za zagotavljanje kakovosti in postopkovni priročnik.

Kadar se prošnja nanaša na predlagani prenos, se za namene te priloge izraza „vnos/vnesen“ zamenja z izrazoma „prenos/prenesen“.

Odpadne vode in odstranjevanje odpadkov

Vse odpadne vode in odpadki, nastali v objektu, morajo biti obdelani tako, da se učinkovito uničijo vse morebitne ciljne vrste in z njimi povezani organizmi. Za zagotovitev nemotenega obratovanja in popolno omejevanje morajo biti sistemi karantene za čiščenje odpadnih voda opremljeni z varovalnimi rezervnimi mehanizmi.

Obdelane odpadne vode in odpadki lahko vsebujejo okolju škodljive snovi (npr. sredstva za preprečevanje obraščanja), ki jih je treba odstraniti na okolju čim bolj prijazen način.

Pripravljeni morajo biti podatki o čiščenju odpadnih voda in trdnih odpadkov, s seznamom osebja, odgovornega za čiščenje, in časovnim razporedom. Sistem mora biti nadzorovan, da se zagotovi učinkovito delovanje in zgodnje odkrivanje morebitnih napak.

Fizično ločevanje

Za zagotovitev omejevanja je treba prestavljene organizme hraniti ločeno od drugih organizmov. To izključuje poskusne vrste, vključene posebej z namenom preizkusiti učinke vnesenih vrst. Preprečiti je treba dostop ptic, drugih živali, povzročiteljev bolezni in onesnaževalcev.

Osebj

Dostop mora biti dovoljen le usposobljenemu, pooblaščenemu osebju. Obutev, roke in vse materiale, ki se uporabljajo v objektu, je treba pred izstopom iz objekta razkužiti (glej spodaj).

Oprema

Ob prejemu je potrebno z življenjskimi fazami, rezervoarji, vodo, prevoznimi kontejnerji in opremo v stiku z vnesenimi vrstami, vključno s transportnimi vozili, ravnati tako, da se prepreči pobeg vrst ali z njimi povezanih neciljnih vrst iz objekta. Ves prevozni in pakirni material mora biti razkužen ali sežgan, če je sežiganje materiala dovoljeno.

Poginuli primerki in odstranitev

Treba je voditi dnevno evidenco o poginulih primerkih, ki morajo biti na razpolago za inšpekcijski pregled pristojnega organa. Poginuli primerki se hranijo v objektu. Poginulih primerkov, tkiva ali lupin se ne sme zavreči pred odobreno obdelavo, da se zagotovi popolna dezinfekcija. Uporabi se lahko toplotna obdelava, kot sta avtoklaviranje ali kemična sterilizacija.

Poginule primerke je treba prijaviti pristojnim organom, države članice pa morajo pravočasno raziskati vzroke pogina. Poginule primerke je treba hraniti, prevažati in zavreči v skladu z Uredbo (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. oktobra 2002 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi⁽¹⁾.

Inšpekcijski nadzor in testi

V zvezi z neciljnimi vrstami morajo biti opravljeni redni inšpekcijski nadzori. Če je bila v organizmu odkrita takšna vrsta, prej neznana bolezen ali parazit, je treba izvesti ustrezne ukrepe za nadzor stanja. Ti ukrepi lahko vključujejo uničenje organizmov in razkužitev objekta.

Trajanje

Zahtevano trajanje karantene je odvisno od zadevnega organizma, sezonskosti neciljne vrste in pogojev gojenja.

Vodenje evidence

Karantenski objekti morajo voditi točno evidenco o naslednjem:

- času vstopa/izstopa osebja,
- številu poginulih primerkov in metodah hranjenja ali odstranitve,
- obdelavi pritočnih in odpadnih voda,
- vzorcih, ki so bili predani strokovnjakom za testiranje neciljnih vrst,
- vseh neobičajnih pogojih, ki vplivajo na obratovanje karantene (izpadi elektrike, poškodbe zgradbe, nevarne vremenske razmere itd.).

Razkuževanje

Razkuževanje vključuje uporabo razkužil v zadostni koncentraciji in dovolj dolgo, da se uničijo škodljivi organizmi. Razkužila in koncentрати za razkuževanje karantene morajo temeljiti na popolni razkužitvi morske in sladke vode. Podobni koncentрати se uporabljajo tudi za rutinsko razkuževanje. Pred izpustom v okolje je priporočljiva nevtralizacija vseh razkužil, objekti, ki uporabljajo morsko vodo, pa morajo poskrbeti tudi za preostanek oksidantov, nastalih med kemičnim razkuževanjem. V nujnih primerih, kot je odkritje uvoženega parazita ali povzročitelja bolezni, mora biti na razpolago dovolj razkužila za celoten objekt.

⁽¹⁾ UL L 273, 10.10.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo komisije (ES) št. 2007/2006 (UL L 379, 28.12.2006, str. 98).

PRILOGA IV

Seznam vrst, predviden v členu 2(5)

Šarenka, *Oncorhynchus mykiss*

Potočna zlatovčica, *Salvelinus fontinalis*

Krap, *Cyprinus carpio*

Beli amur, *Ctenopharyngodon idella*

Srebrni tolstolobik, *Hypophthalmichthys molitrix*

Sivi tolstolobik, *Aristichthys nobilis*

Japonska koritasta ostriga, *Crassostrea gigas*

Filipinska venerka, *Ruditapes philippinarum*

Postrvji ostriž, *Micropterus salmoides*

Jezerska zlatovčica, *Salvelinus alpinus*

II

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna)

ODLOČBE/SKLEPI

SVET

ODLOČBA SVETA

z dne 25. junija 2007

**o ustanovitvi Evropskega sklada za vključevanje državljanov tretjih držav za obdobje 2007–2013
v okviru splošnega programa „Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov“**

(2007/435/ES)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 63(3)(a) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Z namenom postopne vzpostavitve območja svobode, varnosti in pravice Pogodba predvideva tako sprejetje ukrepov, ki so namenjeni zagotavljanju prostega gibanja oseb v povezavi s spremljajočimi ukrepi, ki se nanašajo na kontrole zunanjih mej, azil in priseljevanje, kot tudi sprejetje ukrepov, ki se nanašajo na azil, priseljevanje in zaščito pravic državljanov tretjih držav.

(2) Evropski svet je na posebnem zasedanju v Tampereju 15. in 16. oktobra 1999 zatrdil, da mora Evropska unija zagotoviti pošteno obravnavo državljanov tretjih držav, ki zakonito prebivajo na ozemlju držav članic. Bolj odločna politika vključevanja bi morala biti namenjena priznavanju pravic in obveznosti državljanom tretjih držav, ki so primerljive tistim, ki jih imajo državljani Evropske unije.

Prav tako bi morala okrepiti nediskriminacijo v ekonomskem, socialnem in kulturnem življenju ter razviti ukrepe proti rasizmu in ksenofobiji.

(3) Vključevanje državljanov tretjih držav v državah članicah je ključni element pri spodbujanju ekonomske in socialne kohezije, kar je temeljni cilj Skupnosti, naveden v Pogodbi. Vendar pa bi se moral Evropski sklad za vključevanje državljanov tretjih držav (v nadaljnjem besedilu „Skład“) ob upoštevanju Pogodbe pri sofinanciranju konkretnih ukrepov v podporo procesu vključevanja v zadevnih državah članicah osredotočati predvsem na novo prispele državljane tretjih držav.

(4) V Haaškem programu z dne 4. in 5. novembra 2004 Evropski svet poudarja, da je za doseganje cilja stabilnosti in kohezije v družbah držav članic ključno razviti učinkovite politike. Poziva k boljši koordinaciji nacionalnih politik vključevanja na podlagi skupnega okvira in poziva države članice, Svet in Komisijo, da spodbujajo strukturno izmenjavo izkušenj in informacij o vključevanju.

(5) Kot je bilo to zahtevano v Haaškem programu, so Svet in predstavniki vlad držav članic 19. novembra 2004 oblikovali Skupna osnovna načela politike vključevanja priseljencev v Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu „skupna osnovna načela“). Skupna osnovna načela s preišljenimi nasveti glede osnovnih načel državam članicam pomagajo pri oblikovanju politik vključevanja in predstavljajo merilo,

⁽¹⁾ Mnenje z dne 14. februarja 2006 (UL C 88, 11.4.2006, str. 15).

⁽²⁾ Mnenje z dne 16. novembra 2005 (UL C 115, 16.5.2006, str. 47).

⁽³⁾ Mnenje z dne 14. decembra 2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

- na podlagi katerega lahko sodijo in ocenjujejo svoja prizadevanja.
- (6) Skupna osnovna načela so dopolnilo in v popolni sinergiji z zakonodajnimi instrumenti Skupnosti o sprejemu in bivanju zakonito prebivajočih državljanov tretjih držav, o ponovni združitvi družine in o rezidentih za daljši čas, ter so dopolnilo in v popolni sinergiji z drugimi obstoječimi zakonodajnimi okviri, vključno s tistimi v zvezi z enakostjo spolov, nediskriminacijo in socialno vključenostjo.
- (7) Ob sklicevanju na Sporočilo Komisije z dne 1. septembra 2005 o skupni agendi za vključevanje: Okvir za vključevanje državljanov tretjih držav v Evropski uniji so Sklepi Sveta z dne 1. in 2. decembra 2005 v zvezi s to agendo poudarili potrebo po krepitvi integracijskih politik držav članic in priznali, kako pomembno je na evropski ravni opredeliti okvir za vključevanje zakonito prebivajočih državljanov tretjih držav v vse vidike družbe, ter zlasti določiti konkretne ukrepe za izvajanje skupnih osnovnih načel.
- (8) Neuspeh posamezne države članice pri razvoju in izvajanju politike vključevanja ima lahko neugodne posledice za druge države članice in Evropsko unijo v več pogledih.
- (9) V podkrepitev tovrstnega programiranja na področju vključevanja je proračunski organ v splošni proračun Evropske unije za obdobje od 2003 do 2006 za financiranje pilotnih projektov in pripravljanih ukrepov na področju vključevanja (v nadaljnjem besedilu „INTI“) vključil posebna odobrena proračunska sredstva.
- (10) V luči INTI in s sklicevanjem na sporočila Komisije o priseljevanju, vključevanju in zaposlovanju ter na prvo letno poročilo o migraciji in vključevanju se šteje za potrebno, da bo imela Skupnost od leta 2007 na voljo poseben instrument, zasnovan kot prispevek k nacionalnim prizadevanjem držav članic za razvoj in izvajanje politik vključevanja, ki v skladu s skupnimi osnovnimi načeli in kot dopolnilo Evropskemu socialnemu skladu (v nadaljnjem besedilu „ESS“) omogočajo državljanom tretjih držav iz različnih kulturnih, verskih, jezikovnih in etničnih okolij, da izpolnjujejo pogoje za bivanje ter jim olajšajo vključevanje v evropske družbe.
- (11) Za zagotovitev doslednosti odziva Skupnosti na izzive vključevanja državljanov tretjih držav bi morali biti ukrepi, financirani v okviru tega Sklada, specifični in dopolnjevati ukrepe, ki se financirajo v okviru ESS in Evropskega sklada za begunce. V tem smislu se bodo razvile posebne skupne ureditve programiranja z namenom zagotovitve doslednosti odziva Skupnosti na vključevanje državljanov tretjih držav v okviru ESS in tega Sklada.
- (12) Ob upoštevanju, da za ta instrument in ESS velja deljeno upravljanje z državami članicami, bi bilo treba za zagotovitev doslednosti pri izvajanju prav tako vzpostaviti ureditve na nacionalni ravni. V ta namen bi morali biti organi držav članic, odgovorni za izvajanje tega instrumenta, zavezani k vzpostavitvi mehanizmov sodelovanja in usklajevanja z organi, ki jih imenujejo države članice za upravljanje izvajanja ESS in Evropskega sklada za begunce, in k zagotavljanju, da so ukrepi v okviru Sklada specifični in da dopolnjujejo ukrepe, ki se financirajo v okviru ESS in Evropskega sklada za begunce.
- (13) V zvezi s sofinanciranjem konkretnih ukrepov v podporo procesu vključevanja državljanov tretjih držav v državah članicah bi se ta odločba morala predvsem osredotočati v ukrepe v zvezi z na novo prispelimi državljani tretjih držav. V tem okviru bi se lahko sklicevalo na Direktivo Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas ⁽¹⁾, ki dobo petih let zakonitega prebivanja navaja kot pogoj, ki mu morajo zadostiti državljani tretjih držav, da se jim lahko podeli status rezidentov za daljši čas.
- (14) Sklad bi moral prav tako države članice podpirati pri krepitvi zmogljivosti splošnega razvoja, izvajanja, spremljanja in vrednotenja vseh strategij in politik vključevanja ter ukrepov za državljane tretjih držav, pa tudi pri izmenjavi informacij, najboljših praks in sodelovanja znotraj zadevne države članice ter med državami članicami, ki prispevajo k razvoju navedene zmogljivosti.
- (15) Ta odločba je zasnovana kot del usklajenega okvira, ki zajema tudi Odločbo št. 573/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. maja 2007 o ustanovitvi Evropskega sklada za begunce za obdobje 2008–2013 v okviru splošnega programa „Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov“ in razveljavitvi Odločbe Sveta 2004/904/ES ⁽²⁾, Odločbo št. 574/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. maja 2007 o ustanovitvi Sklada za zunanje meje za obdobje 2007–2013 v okviru splošnega programa „Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov“ ⁽³⁾ ter Odločbo št. 575/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. maja 2007 o ustanovitvi Evropskega sklada za vračanje za obdobje 2008–2013 v okviru splošnega programa „Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov“ ⁽⁴⁾, in je namenjen obravnavanju vprašanja poštene delitve odgovornosti med državami članicami, kar zadeva finančno breme, ki izhaja iz uvedbe integriranega upravljanja zunanjih meja Unije in iz izvajanja skupnih politik azila in priseljevanja v skladu z naslovom IV tretjega dela Pogodbe.

⁽¹⁾ UL L 16, 23.1.2004, str. 44.

⁽²⁾ UL L 144, 6.6.2007, str. 1.

⁽³⁾ UL L 144, 6.6.2007, str. 22.

⁽⁴⁾ UL L 144, 6.6.2007, str. 45.

- (16) Podpora, ki jo zagotavlja Sklad, bi bila bolj učinkovita in bolj usmerjena, če bi sofinanciranje upravičenih ukrepov temeljilo na strateškem večletnem programiranju, ki bi ga pripravila vsaka država članica v dogovoru s Komisijo.
- (17) Na podlagi strateških smernic, ki jih sprejme Komisija, bi morala vsaka država članica ob upoštevanju posebnih okoliščin in potreb v državi pripraviti večletni programski dokument, v katerem bi začrtala svojo razvojno strategijo, ki bi predstavljala okvir za izvajanje ukrepov, ki naj se navedejo v letnih programih.
- (18) V okviru deljenega upravljanja iz člena 53(1)(b) Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu „Finančna uredba“), bi morali biti pogoji, ki dopuščajo Komisiji uresničevanje njenih pristojnosti pri izvrševanju splošnega proračuna Evropske unije, podrobno opredeljeni, pojasniti pa bi bilo treba tudi obveznosti sodelovanja držav članic. Komisiji bi bilo z uporabo teh pogojev omogočeno preveriti, ali države članice Sklad uporabljajo na zakonit in pravilen način ter v skladu z načelom dobrega finančnega poslovanja v smislu členov 27 in 48(2) Finančne uredbe.
- (19) Za dodeljevanje razpoložljivih letnih sredstev državam članicam bi bilo treba določiti objektivna merila. Ta merila bi morala upoštevati skupno število državljanov tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državah članicah, in skupno število dovoljenih novih vstopov državljanov tretjih držav v določenem referenčnem obdobju.
- (20) Države članice bi morale sprejeti ustrezne ukrepe za zagotavljanje pravilnega delovanja sistema upravljanja in nadzora ter za kakovost izvajanja. V ta namen bi bilo treba oblikovati splošna načela in zahtevane naloge, ki jih morajo izpolnjevati vsi programi.
- (21) V skladu z načeli subsidiarnosti in sorazmernosti bi morale biti države članice tiste, ki so v prvi vrsti odgovorne za izvajanje in nadzor posegov Sklada.
- (22) Da bi se zagotovilo učinkovito in pravilno izvajanje večletnih in letnih programov, bi bilo treba določiti obveznosti držav članic glede sistemov upravljanja in nadzora, potrjevanja izdatkov ter preprečevanja, ugotavljanja in popraviljanja nepravilnosti in kršitev zakonodaje Skupnosti. Zlasti bi bilo treba, kar zadeva upravljanje in nadzor, določiti načine, kako države članice zagotovijo, da so ustrezni sistemi vzpostavljeni in zadovoljivo delujejo.
- (23) Brez poseganja v pooblastila Komisije glede finančnega nadzora bi bilo treba spodbuditi sodelovanje med državami članicami in Komisijo na tem področju.
- (24) Učinkovitost in učinek ukrepov, ki jih podpira Sklad, sta prav tako odvisna od njihovega ovrednotenja in razširjanja njihovih rezultatov. S tem povezane odgovornosti držav članic in Komisije ter rešitve za zagotavljanje zanesljivosti vrednotenja in kakovosti s tem povezanih informacij bi bilo treba formalizirati.
- (25) Ukrepe bi bilo treba ovrednotiti v luči vmesnega pregleda in presoje vpliva, postopek ovrednotenja pa bi bilo treba vključiti v ureditve za spremljanje projekta.
- (26) Ob upoštevanju pomena prepoznavnosti financiranja Skupnosti bi morala Komisija ob upoštevanju prakse za druge instrumente deljenega upravljanja, kot so strukturni skladi, predvideti usmeritve, ki bi omogočale, da se ustrezno priznava pomen podpore, ki so jo prejele nevladne organizacije, mednarodne organizacije ali drugi subjekti, ki prejemajo donacije iz Sklada.
- (27) Ta odločba določa finančna sredstva v smislu točke 38 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju ⁽²⁾ brez vpliva na pristojnosti proračunskega organa, opredeljene v Pogodbi.
- (28) Ker cilja te odločbe, in sicer spodbujati vključevanje državljanov tretjih držav v gostujoče družbe držav članic v okviru skupnih osnovnih načel, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj zaradi obsega in učinkov ukrepa lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta odločba ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.
- (29) Ukrepe, potrebne za izvajanje te odločbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽³⁾.
- (30) Da bi zagotovili pravočasno izvajanje Sklada, bi bilo to odločbo treba uporabljati od 1. januarja 2007.

⁽¹⁾ UL L 248, 16.9.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES, Euratom) št. 1995/2006 (UL L 390, 30.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ UL C 139, 14.6.2006, str. 1.

⁽³⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

- (31) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, Danska ne sodeluje pri sprejetju te odločbe ter je zato ta odločba ne zavezuje in se v njej ne uporablja.
- (32) V skladu s členom 3 Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, je Irska v pismu z dne 6. septembra 2005 izrazila željo, da sodeluje pri sprejetju in uporabi te odločbe.
- (33) V skladu s členom 3 Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, je Združeno kraljestvo v pismu z dne 27. oktobra 2005 izrazilo željo, da sodeluje pri sprejetju in uporabi te odločbe –

SPREJEL NASLEDNJO ODLOČBO:

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA, CILJI IN UKREPI

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta odločba za obdobje od 1. januarja 2007 do 31. decembra 2013 ustanavlja Evropski sklad za vključevanje državljanov tretjih držav (v nadaljnjem besedilu „Sklad“) kot del usklajenega okvira, ki zajema tudi Odločbo št. 573/2007/ES, Odločbo št. 574/2007/ES in Odločbo št. 575/2007/ES, katerega namen je prispevati h krepitvi območja svobode, varnosti in pravice ter k uporabi načela solidarnosti med državami članicami.

Ta odločba opredeljuje cilje, h katerim prispeva Sklad, njegovo izvajanje, razpoložljiva finančna sredstva in merila za dodelitev razpoložljivih finančnih sredstev.

Določa pravila upravljanja Sklada, med drugim tudi finančna pravila, prav tako pa mehanizme spremljanja in nadzora, ki temeljijo na delitvi odgovornosti med Komisijo in državami članicami.

2. Državljanje tretjih držav, ki so na ozemlju tretje države in izpolnjujejo posebne pogoje pred odhodom in/ali pogoje, določene z nacionalno zakonodajo, vključno s tistimi, ki se nanašajo na sposobnost vključevanja v družbo zadevne države članice, sodijo na področje uporabe te odločbe.

3. S področja uporabe te odločbe so izključeni državljani tretjih držav, ki so zaprosili za azil in glede njihove prošnje še ni bila sprejeta dokončna odločitev, ali pa imajo status begunca oziroma

status subsidiarne zaščite ali pa izpolnjujejo pogoje za begunce oziroma so upravičeni do subsidiarne zaščite v skladu z Direktivo Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite ⁽¹⁾.

4. Državljan tretje države pomeni vsako osebo, ki ni državljan Evropske unije v smislu člena 17(1) Pogodbe.

Člen 2

Splošni cilj Sklada

1. Splošni cilj Sklada je podpora prizadevanjem držav članic pri omogočanju državljanom tretjih držav iz različnih gospodarskih, socialnih, kulturnih, verskih, jezikovnih in etničnih okolij, da izpolnjujejo pogoje za bivanje ter se jim olajša vključevanje v evropske družbe.

Sklad je prednostno namenjen ukrepom v zvezi z vključevanjem na novo priseljenih državljanov tretjih držav.

2. Zaradi spodbujanja uresničevanja cilja iz odstavka 1 bo Sklad prispeval k razvoju in izvajanju nacionalnih strategij za državljanje tretjih držav v vseh vidikih družbe, pri čemer bo zlasti upošteval načelo, da je vključevanje dvosmeren dinamičen proces vzajemnega prilagajanja priseljencev in prebivalcev držav članic.

3. Sklad prispeva k financiranju tehnične pomoči na pobudo držav članic ali Komisije.

Člen 3

Posebni cilji

Sklad prispeva k naslednjim posebnim ciljem:

- olajšati razvoj in izvajanje sprejemnih postopkov, ki so za proces vključevanja državljanov tretjih držav pomembni in ga podpirajo;
- oblikovati in izvajati proces vključevanja na novo prispelih državljanov tretjih držav v državah članicah;
- povečati zmogljivosti držav članic za oblikovanje, izvajanje, spremljanje in vrednotenje politik in ukrepov vključevanja državljanov tretjih držav;
- izmenjavati informacije, najboljše prakse in sodelovanje znotraj držav članic in med njimi, kar zadeva razvoj, izvajanje, spremljanje in vrednotenje politik in ukrepov za vključevanje državljanov tretjih držav.

⁽¹⁾ UL L 304, 30.9.2004, str. 12.

Člen 4

Upravičeni ukrepi v državah članicah

1. Kar zadeva cilj, opredeljen v členu 3(a), Sklad podpira ukrepe v državah članicah, ki:

- (a) olajšujejo razvoj in izvajanje sprejemnih postopkov s strani držav članic, med drugim s podpiranjem postopkov posvetovanja z ustreznimi interesnimi skupinami ter strokovnimi nasveti ali izmenjavo informacij o pristopih, usmerjenih na določena državljanstva ali kategorije državljanov tretjih držav;
- (b) zagotavljajo, da je izvajanje sprejemnih postopkov za državljane tretjih držav bolj učinkovito in dostopno, med drugim z uporabo uporabnikom prijazne komunikacijske in informacijske tehnologije, informacijskih ukrepov in izbirnih postopkov;
- (c) bolje pripravljajo državljane tretjih držav za vključevanje v zadevno gostujočo družbo, in sicer s podporo ukrepom pred potovanjem, ki jim omogočajo, da pridobijo znanje in spretnosti, zahtevane za njihovo vključevanje, kot so poklicno usposabljanje, brošure z informacijami, splošni tečajji državljske vzgoje in učenje zadevnega jezika v državi izvora.

2. Kar zadeva cilj, opredeljen v členu 3(b), Sklad podpira ukrepe v državah članicah, ki:

- (a) omogočajo programe in dejavnosti, namenjene predstavitvi družbe države gostiteljice na novo prispelim državljanom tretjih držav ter temu, da si lahko pridobijo osnovno znanje jezika družbe, v kateri gostujejo, njene zgodovine, institucij, tamkajšnjih socialno-ekonomskih značilnosti, kulturnega življenja ter temeljnih norm in vrednot; omogočajo pa tudi programe in dejavnosti, ki dopolnjujejo zgoraj navedeno;
- (b) razvijajo in izboljšujejo kakovost tovrstnih programov in dejavnosti na lokalni in regionalni ravni, s posebnim poudarkom na državljanstvu;
- (c) krepijo zmogljivosti tovrstnih programov in dejavnosti za posebne skupine, kot so vzdrževanci oseb, za katere veljajo sprejemni postopki, otroci, ženske, ostareli, nepismeni ali invalidne osebe;
- (d) povečujejo prilagodljivost tovrstnih programov in dejavnosti, zlasti s pomočjo neintenzivnih tečajev, intenzivnih tečajev v obliki modulov, sistemov učenja na daljavo in e-učenja ali podobnih modelov, ki državljanom tretjih držav omogočajo, da zadevni program ali dejavnost opravijo, medtem ko istočasno delajo ali študirajo;
- (e) razvijajo in izvajajo tovrstne programe ali dejavnosti, usmerjene na mlade državljane tretjih držav s posebnimi socialnimi in kulturnimi težavami, ki so povezani z vprašanji identitete;

(f) razvijajo programe ali dejavnosti, ki spodbujajo sprejem in podpirajo proces vključevanja visoko usposobljenih in usposobljenih državljanov tretjih držav.

3. Kar zadeva cilj, opredeljen v členu 3(c) in (d), Sklad podpira ukrepe v državah članicah in med državami članicami, ki:

- (a) izboljšujejo dostop državljanov tretjih držav do javnih in zasebnih proizvodov ter storitev, tudi s pomočjo posredniških storitev, storitev prevajanja in tolmačenja ter z izboljšanjem medkulturne usposobljenosti osebja;
- (b) gradijo trajne organizacijske strukture za upravljanje vključevanja in raznolikosti, spodbujajo trajno udeležbo v civilnem in kulturnem življenju ter razvijajo načine sodelovanja med različnimi zadevnimi interesnimi skupinami, kar omogoča uradnikom na različnih ravneh, da hitro pridobijo podatke o izkušnjah in praksah druge in, če je to mogoče, da združijo vire;
- (c) razvijajo in izvajajo medkulturno usposabljanje, izgradnjo zmogljivosti in upravljanje raznolikosti, usposabljanje osebja javnih in zasebnih ponudnikov storitev, vključno z izobraževalnimi ustanovami;
- (d) krepijo zmogljivosti koordinacije, izvajanja, spremljanja in vrednotenja nacionalnih strategij vključevanja za državljane tretjih držav na različnih ravneh in v različnih vladnih službah;
- (e) prispevajo k vrednotenju sprejemnih postopkov ali zadevnih programov in dejavnosti iz odstavka 2, in sicer s podpiranjem reprezentativnih statističnih raziskav med državljani tretjih držav, ki so bili udeleženi pri programih oz. dejavnostih, ter/ali med ustreznimi interesnimi skupinami, kot so podjetja, nevladne organizacije in regionalni ali lokalni organi;
- (f) uvajajo in izvajajo sheme zbiranja in analiziranja podatkov o potrebah različnih kategorij državljanov tretjih držav na lokalni ali regionalni ravni na podlagi vključevanja izhodišč za posvetovanje z državljani tretjih držav in za izmenjavo informacij med interesnimi skupinami, ter na podlagi statističnih raziskovanj v skupnostih priseljencev o tem, kako se najučinkoviteje soočiti s temi potrebami;
- (g) prispevajo k dvosmernemu procesu, na katerem temeljijo politike vključevanja, in sicer z oblikovanjem izhodišč za posvetovanje z državljani tretjih držav, izmenjavo informacij med interesnimi skupinami ter izhodišč za dialog med predstavniki različnih kultur, ver in verstev, kjer sodelujejo predstavniki različnih skupnosti in/ali predstavniki različnih skupnosti ter organov, ki oblikujejo politike in sprejemajo odločitve;
- (h) razvijajo kazalce in primerjalne analize za merjenje napredka na nacionalni ravni;

(i) razvijajo visoko kakovostna orodja spremljanja in sheme vrednotenja za politike in ukrepe vključevanja;

(j) prispevajo k temu, da bo migracija v družbah gostiteljicah ugodneje sprejeta ter da bodo ukrepi vključevanja s pomočjo akcij za ozaveščanje, predvsem v medijih, bolj dobrodošli.

Člen 5

Ukrepi Skupnosti

1. Na pobudo Komisije se lahko porabi do 7 % razpoložljivih sredstev Sklada za financiranje nadnacionalnih ukrepov ali ukrepov v interesu Skupnosti kot celote (v nadaljnjem besedilu „ukrepi Skupnosti“), ki se nanašajo na politiko priseljevanja in politiko vključevanja.

2. Da bi bili ukrepi Skupnosti upravičeni do financiranja, morajo predvsem:

(a) poglobljati sodelovanje v Skupnosti pri izvajanju zakonodaje Skupnosti in dobrih praks na področju priseljevanja in izvajanja dobrih praks na področju vključevanja;

(b) podpirati vzpostavitev omrežij nadnacionalnega sodelovanja in pilotnih projektov, ki temeljijo na nadnacionalnih partnerstvih med telesi v dveh ali več državah članicah in so oblikovani, da bi spodbujali inovacije, olajševali izmenjave izkušenj in dobrih praks ter izboljšali kakovost politike vključevanja;

(c) podpirati nadnacionalne akcije za ozaveščanje;

(d) podpirati študije, razširjanje in izmenjavo informacij o najboljših praksah in vseh ostalih vidikih politik priseljevanja in vključevanja, vključno z uporabo najsodobnejše tehnologije;

(e) podpirati pilotne projekte in študije, ki preučujejo možnost novih oblik sodelovanja na ravni Skupnosti na področju priseljevanja in vključevanja ter zakonodaje Skupnosti na področju priseljevanja;

(f) podpirati razvoj in uporabo skupnih statističnih orodij, metod ter kazalcev za merjenje razvoja na področju politik priseljevanja in vključevanja s strani držav članic.

3. Letni delovni program, ki določa prednostne naloge ukrepov Skupnosti, se sprejme v skladu s postopkom iz člena 52(2).

POGLAVJE II

NAČELA POMOČI

Člen 6

Dopolnjevanje, skladnost in spoštovanje pravnega reda

1. Sklad nudi pomoč, ki dopolnjuje nacionalne, regionalne in lokalne ukrepe, in v njih vključuje prednostne naloge Skupnosti.

Zlasti za zagotovitev skladnosti odziva Skupnosti na izzive vključevanja državljanov tretjih držav so ukrepi, ki se financirajo iz Sklada, specifični in dopolnjujejo ukrepe, ki se financirajo v okviru ESS in Evropskega sklada za begunce.

2. Komisija in države članice zagotavljajo, da je pomoč Sklada in držav članic skladna z dejavnostmi, politikami in prednostnimi nalogami Skupnosti. Ta skladnost se utemlji predvsem v večletnem programu iz člena 16.

3. Operacije, ki jih financira Sklad, spoštujejo določbe Pogodbe in aktov, ki so bili sprejeti na njihovi podlagi.

Člen 7

Programiranje

1. Cilji Sklada se zasledujejo v okviru večletnega programskega obdobja 2007–2013, ki je podvrženo vmesnemu pregledu v skladu s členom 20. Večletni sistem programiranja vključuje prednostne naloge in postopek upravljanja, sprejemanja odločitev, revizije in potrjevanja.

2. Večletni programi, ki jih je odobrila Komisija, se izvajajo s pomočjo letnih programov.

Člen 8

Subsidiarnost in sorazmernost ukrepov

1. Za izvajanje letnih in večletnih programov iz členov 17 in 19 so odgovorne države članice na ustrezni teritorialni ravni v skladu z institucionalnim sistemom, lastnim vsaki državi članici. Ta odgovornost se izvaja v skladu s to odločbo.

2. Sredstva, ki jih uporabljajo Komisija in države članice, se razlikujejo glede na višino prispevka Skupnosti v povezavi z določbami o reviziji. Isto načelo se uporablja za določbe vrednotenja in za poročila o letnih in večletnih programih.

Člen 9

Načini izvajanja

1. Proračun Skupnosti, dodeljen Skladu, se izvršuje v skladu s členom 53(1)(b) Finančne uredbe, z izjemo ukrepov Skupnosti iz člena 5 te odločbe in tehnične pomoči iz člena 14 te odločbe. Države članice in Komisija zagotovijo spoštovanje načela dobrega finančnega poslovanja.

2. Komisija izvaja svoje pristojnosti za izvrševanje splošnega proračuna Evropske unije na naslednje načine:

- (a) preverja obstoj in ustrezno delovanje sistemov upravljanja in nadzora v državah članicah v skladu s postopki iz člena 30;
- (b) zadrži ali začasno ustavi celotno plačilo ali njegov del v skladu s postopki iz členov 39 in 40, če nacionalni sistemi upravljanja in nadzora odpovedo, in uporabi kateri koli drug potreben finančni popravek v skladu s postopki iz členov 43 in 44.

Člen 10

Partnerstvo

1. Vsaka država članica v skladu z obstoječimi nacionalnimi pravili in praksami organizira partnerstvo z organi in telesi, ki sodelujejo pri izvajanju večletnega programa ali ki lahko glede na zadevno državo članico koristno prispevajo k njegovemu razvoju.

Takšni organi in telesa so lahko pristojni regionalni, lokalni, mestni ali drugi javni organi, mednarodne organizacije ter telesa, ki predstavljajo civilno družbo, kot so nevladne organizacije, vključno z organizacijami s področja priseljevanja, ali socialni partnerji.

V to partnerstvo so vključeni vsaj organi za izvajanje, ki so jih imenovalе države članice za upravljanje z ukrepi ESS, ter odgovorni organ za Evropski sklad za begunce.

2. Takšno partnerstvo se izvaja ob popolni usklajenosti z institucionalnimi, pravnimi oziroma finančnimi pristojnostmi vsake kategorije partnerjev.

POGLAVJE III

FINANČNI OKVIR

Člen 11

Skupna sredstva

1. Finančna sredstva za izvajanje ukrepov, ki jih financira Sklad v obdobju od 1. januarja 2007 do 31. decembra 2013, znašajo 825 milijonov EUR.

2. Letna odobrena proračunska sredstva za Sklad odobri proračunski organ v mejah finančnega okvira.

3. Komisija pripravi okvirne letne razdelitve po državah članicah v skladu z merili, določenimi v členu 12.

Člen 12

Letna razdelitev sredstev za upravičene ukrepe v državah članicah

1. Vsaka država članica iz letne dodelitve sredstev Skladu prejme fiksni znesek v višini 500 000 EUR.

Ta znesek se določi v višini 500 000 EUR letno za države članice, ki bodo pristopile k Evropski uniji v obdobju 2007–2013, za preostali del obdobja 2007–2013 od leta po njihovem pristopu.

2. Ostanek razpoložljivih letnih sredstev se razdeli med države članice na naslednji način:

(a) 40 % sorazmerno s povprečjem skupnega števila državljanov tretjih držav, ki so zakonito prebivali v državah članicah v preteklih treh letih; in

(b) 60 % sorazmerno s številom državljanov tretjih držav, ki so v preteklih treh letih dobili dovoljenje, ki ga je izdala država članica za prebivanje na njenem ozemlju.

3. Vendar se za namen izračuna iz odstavka 2(b) ne upoštevajo naslednje kategorije oseb:

(a) sezonski delavci, kakor so opredeljeni v nacionalni zakonodaji;

(b) državljani tretjih držav, ki so bili sprejeti za namene študija, izmenjav učencev, neplačanega usposabljanja ali prostovoljnega dela v skladu z Direktivo Sveta 2004/114/ES⁽¹⁾;

(c) državljani tretjih držav, ki so bili sprejeti za namene znanstvenega raziskovanja v skladu z Direktivo Sveta 2005/71/ES⁽²⁾;

(d) državljani tretjih držav, ki so jim podaljšali dovoljenja, izdana s strani države članice, ali ki se jim je spremenil status, vključno z državljani tretjih držav, ki so pridobili status rezidentov za daljši čas v skladu z Direktivo Sveta 2003/109/ES.

4. Za referenčne številke štejejo zadnji statistični podatki, ki jih je izdala Komisija (Eurostat) na podlagi podatkov, ki so jih priskrbele države članice v skladu s pravom Skupnosti.

Če države članice Komisiji (Eurostat) niso priskrbele zadevnih statističnih podatkov, države članice priskrbijo začasne podatke.

⁽¹⁾ UL L 375, 23.12.2004, str. 12.

⁽²⁾ UL L 289, 3.11.2005, str. 15.

Preden Komisija (Eurostat) te podatke sprejme za referenčne, presodi kakovost, primerljivost in popolnost statističnih podatkov v skladu z običajnimi operativnimi postopki. Na zahtevo Komisije (Eurostat) države članice predložijo vse potrebne podatke za tako presojo.

Člen 13

Struktura financiranja

1. Finančni prispevek Sklada ima obliko donacij.
2. Ukrepi, ki jih podpira Sklad, se sofinancirajo iz javnih ali zasebnih virov, so nepridobitne narave in niso upravičeni do financiranja iz drugih virov, ki jih zajema splošni proračun Evropske unije.
3. Odobrena proračunska sredstva dopolnjujejo javne ali njim primerljive izdatke, ki jih države članice dodelijo za ukrepe iz te odločbe.
4. Prispevek Skupnosti v podporo projektov v primeru ukrepov, ki se izvajajo v državah članicah v skladu s členom 4, ne presega 50 % celotnih stroškov določenega ukrepa.

Prispevek Skupnosti se lahko poveča na 75 % za projekte, ki obravnavajo določene prednostne naloge, opredeljene v strateških smernicah iz člena 16.

Prispevek Skupnosti se poveča na 75 % v državah članicah, ki prejemajo sredstva iz Kohezijskega sklada.

5. Države članice v okviru izvajanja nacionalnega programiranja, kakor je določeno v poglavju IV, izberejo projekte za financiranje na podlagi naslednjih minimalnih meril:

- (a) položaja in zahtev v zadevni državi članici;
- (b) stroškovne učinkovitosti izdatkov, med drugim glede na število zadevnih oseb po projektu;
- (c) izkušenj, strokovnega znanja, zanesljivosti in finančnega prispevka organizacije, ki prosi za finančna sredstva, in vseh partnerskih organizacij;
- (d) obsega, v katerem projekt dopolnjuje druge ukrepe, ki se financirajo iz splošnega proračuna Evropske unije ali kot del nacionalnih programov.

6. Praviloma se finančna pomoč Skupnosti, dodeljena ukrepom, ki jih podpira Sklad, zagotovi za obdobje največ treh let, ob upoštevanju rednih poročil o napredku.

Člen 14

Tehnična pomoč na pobudo Komisije

1. Sklad lahko na pobudo in/ali v imenu Komisije do zgornje meje 500 000 EUR svojih letnih dodeljenih sredstev financira ukrepe za pripravo, spremljanje, upravno in tehnično pomoč, vrednotenje, revizije in inšpekcijske preglede, ki so potrebni za izvajanje te odločbe.
2. Ti ukrepi vključujejo:
 - (a) študije, vrednotenja, strokovna poročila in statistike, vključno s splošnimi, ki obravnavajo delovanje Sklada;
 - (b) ukrepe obveščanja za države članice, končne upravičence in javnost, vključno z akcijami za ozaveščanje in skupno zbirko podatkov o projektih, ki se financirajo v okviru Sklada;
 - (c) vzpostavitev, delovanje in medsebojno povezovanje računalniških sistemov za upravljanje, spremljanje, inšpekcijske preglede in vrednotenje;
 - (d) oblikovanje skupnega okvira za vrednotenje in spremljanje ter sistema kazalcev, pri katerem se po potrebi upoštevajo nacionalni kazalci;
 - (e) izboljševanje metod vrednotenja in izmenjave informacij o praksah na tem področju;
 - (f) ukrepe obveščanja in usposabljanja za organe, ki jih države članice določijo v skladu s poglavjem V; ti dopolnjujejo prizadevanja držav članic, da svojim organom zagotovijo navodila v skladu s členom 30(2).

Člen 15

Tehnična pomoč na pobudo držav članic

1. Na pobudo zadevne države članice lahko Sklad za vsak letni program financira ukrepe za pripravo, upravljanje, spremljanje, vrednotenje, obveščanje, nadzor in okrepitev upravne usposobljenosti za izvrševanje Sklada.
2. Znesek, namenjen tehnični pomoči na podlagi vsakega letnega programa, ne sme preseči:
 - (a) za obdobje 2007–2010, 7 % skupnega letnega zneska sofinanciranja, dodeljenega državi članici, plus 30 000 EUR; in
 - (b) za obdobje 2011–2013, 4 % skupnega letnega zneska sofinanciranja, dodeljenega državi članici, plus 30 000 EUR.

POGLAVJE IV

PROGRAMIRANJE

Člen 16

Sprejetje strateških smernic

1. Komisija sprejme strateške smernice, ki določajo okvir za plačila pomoči Sklada, ob upoštevanju napredka pri razvoju in izvajanju zakonodaje Skupnosti na področju priseljevanja in na drugih področjih, ki zadevajo vključevanje državljanov tretjih držav, pa tudi okvirno razdelitev finančnih sredstev Sklada za zadevno obdobje.

2. Za vsak cilj Sklada te smernice zlasti uveljavljajo prednostne naloge Skupnosti z namenom spodbujanja skupnih osnovnih načel.

3. Komisija do 31. julija 2007 sprejme strateške smernice, ki se nanašajo na večletno programsko obdobje.

4. Strateške smernice se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 52(2).

Člen 17

Priprava in odobritev nacionalnih večletnih programov

1. Vsaka država članica predlaga na podlagi strateških smernic iz člena 16 osnutek večletnega programa, ki zajema naslednje elemente:

- (a) opis trenutnega stanja v državi članici glede izvajanja nacionalnih strategij vključevanja v luči skupnih osnovnih načel ter, kjer je mogoče, glede razvoja in izvajanja programov sprejema in uvajalnih programov na nacionalni ravni;
- (b) analizo zahtev v zadevni državi članici v smislu nacionalnih strategij vključevanja in, kjer je mogoče, programov sprejema in uvajalnih programov ter navedbo operativnih ciljev, oblikovanih tako, da ustrezajo navedenim zahtevam v obdobju, ki ga zajema večletni program;
- (c) predstavitev ustrezne strategije za doseganje teh ciljev in prednostnih nalog, povezanih z njihovim izpolnjevanjem, ter opis ukrepov, ki so predvideni za izvajanje teh prednostnih nalog;
- (d) navedbo, ali je strategija združljiva z drugimi regionalnimi ali nacionalnimi instrumenti ter instrumenti Skupnosti;
- (e) podatke o prednostnih nalogah in njihovih posebnih ciljih. Ti cilji se opredelijo količinsko z uporabo omejenega števila

kazalcev, ob upoštevanju načela sorazmernosti. Kazalci morajo omogočati merjenje napredka glede na začetno stanje in učinkovitosti ciljev pri izvajanju prednostnih nalog;

- (f) opis pristopa, ki je bil izbran za izvajanje načela partnerstva iz člena 10;
- (g) osnutek finančnega načrta, ki določa za vsako prednostno nalogo in za vsak letni program predlagani finančni prispevek Sklada in celotni znesek javnega ali zasebnega sofinanciranja;
- (h) opis ukrepov, ki so bili sprejeti z namenom zagotavljanja dopolnjevanja ukrepov s tistimi, ki se financirajo v okviru ESS;
- (i) določbe za zagotovitev objave večletnega programa.

2. Države članice predložijo svoj osnutek večletnega programa Komisiji najpozneje štiri mesece po tem, ko je Komisija predložila strateške smernice za zadevno obdobje.

3. Da bi odobrila osnutek večletnega programa, Komisija preuči:

- (a) njegovo skladnost s cilji Sklada in strateškimi smernicami iz člena 16;
- (b) ustreznost ukrepov, predvidenih v osnutku večletnega programa, na podlagi predlagane strategije;
- (c) skladnost ureditev upravljanja in nadzora, ki jih vzpostavi država članica za izvajanje ukrepov Sklada, z določbami te odločbe;
- (d) njegovo skladnost z zakonodajo Skupnosti in predvsem z zakonodajo Skupnosti, katere cilj je zagotavljanje prostega gibanja oseb v povezavi z neposredno povezanimi spremljajočimi ukrepi glede kontrole zunanjih mej, azila in priseljevanja.

4. Če Komisija meni, da osnutek večletnega programa ni skladen s strateškimi smernicami ali da ni v skladu z določbami te odločbe, ki določajo sisteme upravljanja in nadzora, ali da ni v skladu z zakonodajo Skupnosti, zadevno državo članico pozove, da predloži vse potrebne podatke in po potrebi ustrezno revidira osnutek večletnega programa.

5. Komisija v skladu s postopkom iz člena 52(2) večletni program odobri v treh mesecih po uradni predložitvi.

Člen 18

Revizija večletnih programov

1. Na pobudo zadevne države članice ali Komisije se večletni program ponovno pregleda in po potrebi revidira za preostanek programskega obdobja z namenom boljšega ali drugačnega upoštevanja prednostnih nalog Skupnosti. Večletni programi se lahko ponovno pregledajo po vrednotenju in/ali zaradi težav pri izvajanju.

2. Komisija sprejme odločitev o odobritvi revizije večletnega programa čim prej po uradni predložitvi zahteve s strani zadevne države članice. Revizija večletnega programa se opravi v skladu s postopkom iz člena 52(2).

Člen 19

Letni programi

1. Večletni program, ki ga je odobrila Komisija, se izvaja z letnim programom.

2. Komisija državam članicam do 1. julija vsako leto sporoči oceno dodeljenih zneskov za naslednje leto, ki se izračuna v skladu s členom 12 glede na skupna odobrena proračunska sredstva v okviru letnega proračunskega postopka.

3. Države članice do 1. novembra vsako leto predložijo Komisiji osnutek letnega programa za naslednje leto, ki se izdela v skladu z večletnim programom in zajema naslednje elemente:

- (a) splošna pravila za izbiro projektov, ki se financirajo v okviru letnega programa;
- (b) opis ukrepov, ki se podprejo na podlagi letnega programa;
- (c) predlagano finančno razdelitev prispevka Sklada med različne ukrepe programa in navedbo zahtevanega zneska, ki je potreben za kritje tehnične pomoči iz člena 15 z namenom izvajanja letnega programa.

4. Pri preučevanju osnutka letnega programa države članice Komisija upošteva končni znesek odobrenih proračunskih sredstev, dodeljenih Skladu v okviru proračunskega postopka.

Komisija v roku enega meseca po uradni predložitvi osnutka letnega programa zadevno državo članico obvesti, ali ga lahko odobri. Če osnutek večletnega programa ni skladen z večletnim programom, Komisija to državo članico pozove, naj predloži vse potrebne podatke in po potrebi ustrezno revidira osnutek letnega programa.

Komisija do 1. marca zadevnega leta sprejme odločbo o financiranju, s katero odobri letni program. Odločba navaja

znesek, dodeljen zadevni državi članici, in obdobje, v katerem so izdatki upravičeni.

Člen 20

Vmesni pregled večletnega programa

1. Komisija pregleda strateške smernice in po potrebi do 31. marca 2010 sprejme revidirane strateške smernice za obdobje 2011–2013.

2. Če se takšne revidirane strateške smernice sprejmejo, vsaka država članica ponovno preuči svoj večletni program in ga po potrebi revidira.

3. Pravila iz člena 17 o pripravi in odobritvi nacionalnih večletnih programov se smiselno uporabljajo za pripravo in odobritev teh revidiranih večletnih programov.

4. Revidirane strateške smernice se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 52(2).

POGLAVJE V

SISTEMI UPRAVLJANJA IN NADZORA

Člen 21

Izvajanje

Komisija je odgovorna za izvajanje te odločbe in sprejema potrebna izvedbena pravila.

Člen 22

Splošna načela sistemov upravljanja in nadzora

Sistemi upravljanja in nadzora večletnih programov, ki jih vzpostavijo države članice, predvidijo:

- (a) opredelitev nalog teles, ki izvajajo upravljanje in nadzor, in dodelitev nalog v vsakem telesu;
- (b) spoštovanje načela ločevanja nalog med takšnimi telesi in znotraj njih;
- (c) ustrezna sredstva za vsako telo ali službo za izvajanje nalog, ki so jim bile dodeljene v obdobju izvajanja ukrepov, ki jih sofinancira Sklad;
- (d) postopke za zagotavljanje pravilnosti in zakonitosti izdatkov, prijavljenih v okviru letnih programov;
- (e) zanesljive sisteme računovodstva, spremljanja in finančnega poročanja v računalniški obliki;
- (f) sistem poročanja in spremljanja, v primeru da pristojno telo izvajanje nalog zaupa drugemu telesu;

- (g) postopkovne priročnike v zvezi z nalogami, ki se izvajajo;
 - (h) ureditev za revizijo delovanja sistema;
 - (i) sisteme in postopke za zagotavljanje ustrezne revizijske sledi;
 - (j) postopke poročanja in spremljanja nepravilnosti ter vračanja neupravičeno izplačanih zneskov.
- (c) dela v upravnem okviru, ki mu omogoča pravilno izvajanje nalog in izogibanje kakršnemu koli navzkrižju interesov;
 - (d) je sposoben uporabljati pravila Skupnosti za upravljanje sredstev;
 - (e) ima finančne zmogljivosti in sposobnosti za upravljanje, sorazmerne z obsegom sredstev Skupnosti, ki jih bo moral upravljati;
 - (f) ima na razpolago osebje z ustreznimi poklicnimi kvalifikacijami in jezikovnimi znanji za administrativno delo v mednarodnem okolju.

Člen 23

Imenovanje organov

1. Za izvajanje svojega večletnega programa in letnih programov država članica imenuje:

- (a) odgovorni organ: telo v sestavi države članice ali javni organ ali telo, ki ga imenuje država članica, oziroma telo, urejeno z zasebnim pravom države članice, ki opravlja poslanstvo javne službe; odgovoren je za upravljanje večletnega programa in letnih programov, ki jih podpira Sklad, in skrbi za celotno komunikacijo s Komisijo;
- (b) organ za potrjevanje: javni organ ali telo ali posameznik, ki deluje v vlogi takšnega telesa ali organa, ki ga imenuje država članica, da potrjuje izjave o izdatkih, preden so poslane Komisiji;
- (c) revizijski organ: javni organ ali telo, pod pogojem da je funkcionalno neodvisen od odgovornega organa in organa za potrjevanje, ki ga imenuje država članica in ki je pristojen za preverjanje učinkovitega delovanja sistema upravljanja in nadzora;
- (d) po potrebi pooblaščen organ.

2. Država članica določi pravila, ki urejajo njene odnose z organi iz odstavka 1 in odnose teh organov s Komisijo.

3. Ob upoštevanju člena 22(b) smejo biti nekateri ali vsi organi iz odstavka 1 tega člena znotraj istega telesa.

4. Pravila za izvajanje členov 24 do 28 sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 52(2).

Člen 24

Odgovorni organ

1. Odgovorni organ izpolnjuje naslednje minimalne pogoje:

- (a) je pravna oseba, razen če je telo v sestavi države članice;
- (b) ima potrebno infrastrukturo za enostavno komunikacijo z veliko različnimi uporabniki in z odgovornimi organi v drugih državah članicah ter s Komisijo;

2. Država članica zagotovi odgovornemu organu primerno financiranje, da lahko v obdobju 2007–2013 pravilno in neprekinjeno izvaja svoje naloge.

3. Komisija lahko državam članicam pomaga pri usposabljanju osebja, predvsem kar zadeva pravilno uporabo poglavij V do IX.

Člen 25

Naloge odgovornega organa

1. Odgovorni organ je pristojen za upravljanje in izvajanje večletnega programa v skladu z načelom dobrega finančnega poslovanja.

Njegove naloge so zlasti:

- (a) posvetovanje s partnerji v skladu s členom 10;
- (b) predložitev predlogov Komisiji za večletne in letne programe, opredeljene v členih 17 in 19;
- (c) vzpostavitev mehanizma za sodelovanje organov upravljanja, imenovanih s strani držav članic za izvajanje ukrepov v okviru ESS in Evropskega sklada za begunce;
- (d) po potrebi organizacija in oglaševanje javnih razpisov in pozivov k oddaji predlogov;
- (e) organizacija postopkov izbire projektov za sofinanciranje v okviru Sklada v skladu z merili iz člena 13(5);
- (f) prejemanje plačil, ki jih izvrši Komisija, in plačevanje končnim upravičencem;
- (g) zagotavljanje skladnosti in dopolnjevanja med sofinanciranjem v okviru Sklada ter sofinanciranjem s strani drugih ustreznih finančnih instrumentov države članice in Skupnosti;

- (h) spremljanje dobave sofinanciranih proizvodov in storitev ter spremljanje, da so izdatki, ki so jih navedli izvajalci, dejansko nastali in da so v skladu s pravili Skupnosti in nacionalnimi pravili;
- (i) zagotavljanje sistema za zapis in shranjevanje računovodskih podatkov za vsak ukrep v okviru letnih programov v računalniški obliki ter zbiranje podatkov o izvajanju, ki so potrebni za finančno poslovanje, spremljanje, nadzor in vrednotenje;
- (j) zagotavljanje, da končni upravičenci in druga telesa, ki so udeležena v izvajanju ukrepov, sofinanciranih v okviru Sklada, vodijo ločeno računovodstvo ali ustrezno računovodsko kodo za vse poslovne dogodke v zvezi z ukrepom, ne glede na nacionalna računovodska pravila;
- (k) zagotavljanje, da se vrednotenja Sklada iz člena 47 izvedejo v rokih člena 48(2) in da dosegajo standarde kakovosti, dogovorjene med Komisijo in državo članico;
- (l) vzpostavitev postopkov za zagotovitev, da se vsi dokumenti glede izdatkov in revizij, ki so potrebni za zagotovitev ustrezne revizijske sledi, hranijo v skladu z zahtevami iz člena 41;
- (m) zagotavljanje, da revizijski organ za namene izvajanja revizij, opredeljenih v členu 28(1), prejme vse potrebne podatke o uporabljenih postopkih upravljanja ter projektih, ki jih sofinancira Sklad;
- (n) zagotavljanje, da organ za potrjevanje prejme vse potrebne podatke o postopkih in preverjanjih, ki se izvajajo v zvezi z izdatki, za namene izdaje potrdil;
- (o) oblikovanje poročil o napredku in končnih poročil, ki se posredujejo Komisiji, in zadevajo izvajanje letnih programov, izjave o izdatkih, ki jih potrdi organ za potrjevanje, zahtevke za plačila ali, kjer je primerno, izjave o povračilu;
- (p) izvedba dejavnosti obveščanja in svetovanja ter širjenje rezultatov glede ukrepov, ki jih podpira Sklad;
- (q) sodelovanje s Komisijo in odgovornimi organi v drugih državah članicah;
- (r) preverjanje izvajanja smernic iz člena 31(6) s strani končnih upravičencev.

2. Dejavnosti upravljanja odgovornega organa za projekte, ki se izvajajo v državah članicah, se lahko financirajo v okviru ureditev tehnične pomoči iz člena 15.

Člen 26

Prenos nalog s strani odgovornega organa

1. Če so vse ali nekatere naloge odgovornega organa prenesene na pooblaščen organ, odgovorni organ podrobno opredeli obseg prenesenih nalog in določi podrobne postopke za izvajanje prenesenih nalog, ki so v skladu s pogoji iz člena 24.
2. Ti postopki vključujejo redno poročanje odgovornemu organu glede uspešnega izvajanja prenesenih nalog in opis uporabljenih sredstev.

Člen 27

Organ za potrjevanje

1. Organ za potrjevanje:
 - (a) potrdi, da:
 - (i) je izjava o izdatkih točna, izhaja iz zanesljivega računovodskega sistema in temelji na preverljivih spremnih dokumentih;
 - (ii) so prijavljeni izdatki v skladu z veljavnimi pravili Skupnosti in nacionalnimi pravili ter so nastali zaradi ukrepov, ki so bili izbrani v skladu z merili, ki veljajo za program, ter v skladu s pravili Skupnosti in nacionalnimi pravili;
 - (b) za namen izdajanja potrdil zagotovi, da je od odgovornega organa prejel dovolj podatkov o izvedenih postopkih in preverjanjih v zvezi z izdatki, ki jih vsebujejo izjave o izdatkih;
 - (c) za namen izdajanja potrdil upošteva rezultate vseh revizij, ki jih je izvedel revizijski organ oziroma so bile izvedene v okviru njegove pristojnosti;
 - (d) hrani računovodske evidence izdatkov, predložene Komisiji, v računalniški obliki;
 - (e) po potrebi skupaj z obrestmi preveri povračilo vseh izplačanih zneskov Skupnosti, za katere je bilo ugotovljeno, da so bili neupravičeno izplačani kot posledica ugotovljenih nepravilnosti;
 - (f) ohranja evidence o izterljivih zneskih in o vračanju zneskov v splošni proračun Evropske unije, če je mogoče z odbitkom od naslednje izjave o izdatkih.

2. Dejavnosti organa za potrjevanje, ki se nanašajo na projekte, ki se izvajajo v državah članicah, se lahko financirajo v okviru ureditev tehnične pomoči iz člena 15, če se spoštujejo posebne pravice tega organa, navedene v členu 23.

Člen 28

Revizijski organ

1. Revizijski organ:

- (a) zagotavlja, da se revizije izvajajo tako, da se preveri učinkovito delovanje sistema upravljanja in nadzora;
- (b) zagotavlja, da se revizije ukrepov izvajajo na podlagi ustreznega vzorca, da se preveri prijavljen izdatek; vzorec predstavlja najmanj 10 % skupnih upravičenih izdatkov za vsak letni program;
- (c) Komisiji v šestih mesecih od potrditve večletnega programa posreduje revizijsko strategijo, ki zajema telesa, ki bodo izvajala revizijo iz točk (a) in (b), ki zagotavlja, da se revidirajo glavni upravičenci sofinanciranja iz Sklada in se revizije enakomerno porazdelijo čez celotno programsko obdobje.

2. Če je imenovani revizijski organ v skladu s to odločbo tudi imenovani revizijski organ v skladu z odločbami št. 573/2007/ES, št. 574/2007/ES in št. 575/2007/ES, ali če se uporabljajo skupni sistemi za dva ali več od teh skladov, se lahko v skladu z odstavkom 1(c) predloži enotna združena revizijska strategija.

3. Revizijski organ za vsak letni program pripravi osnutek poročila, ki zajema:

- (a) letno revizijsko poročilo, ki vsebuje ugotovitve revizij, izvedenih v skladu z revizijsko strategijo glede na letni program, in ki poroča o ugotovljenih pomanjkljivostih v sistemih upravljanja in nadzora programa;
- (b) mnenje na podlagi nadzora in revizij, izvedenih v pristojnosti revizijskega organa, da se ugotovi, ali delovanje sistema upravljanja in nadzora ustrezno zagotavlja, da so izjave o izdatkih, predložene Komisiji, pravilne, in da so poslovni dogodki, povezani z njimi, zakoniti in pravilni;
- (c) izjavo, ki ocenjuje veljavnost zahtevka za plačilo ali izjavo o povračilu končne razlike ter zakonitost in pravilnost zadevnih izdatkov.

4. Revizijski organ zagotovi, da revizija upošteva mednarodne revizijske standarde.

5. Revizija v zvezi s projekti, ki se izvajajo v državah članicah, se lahko financira v okviru ureditev tehnične pomoči iz člena 15, če se spoštujejo posebne pravice revizijskega organa iz člena 23.

POGLAVJE VI

ODGOVORNOSTI IN NADZOR

Člen 29

Odgovornosti držav članic

1. Države članice so odgovorne za zagotavljanje dobrega finančnega poslovanja večletnih in letnih programov ter zakonitosti in pravilnosti z njimi povezanih poslovnih dogodkov.

2. Države članice zagotavljajo, da odgovorni organi in vsi pooblašteni organi, organi za potrjevanje, revizijski organi in vsa druga zadevna telesa dobijo ustrezne smernice o vzpostavitvi sistemov upravljanja in nadzora iz členov 22 do 28, da se zagotovi učinkovita in pravilna uporaba sredstev Skupnosti.

3. Države članice preprečijo, zaznajo in odpravijo nepravilnosti. O nepravilnostih obveščajo Komisijo, prav tako pa jo obveščajo o napredku pri upravnih in sodnih postopkih.

Če zneskov, ki so bili končnim upravičencem izplačani neupravičeno, ni mogoče izterjati, je zadevna država članica odgovorna za povračilo izgubljenega zneska v splošni proračun Evropske unije, če se ugotovi, da je do izgube prišlo zaradi njene napake ali malomarnosti.

4. Za finančni nadzor ukrepov so v prvi vrsti odgovorne države članice, ki zagotovijo, da se sistemi upravljanja in nadzora ter revizije izvajajo na takšen način, da se zagotovi pravilna in učinkovita uporaba sredstev Skupnosti. Države članice predložijo Komisiji opis teh sistemov.

5. Podrobna pravila za izvajanje odstavkov 1 do 4 se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 52(2).

Člen 30

Sistemi upravljanja in nadzora

1. Pred odobritvijo večletnega programa s strani Komisije države članice v skladu s postopkom iz člena 52(2) zagotovijo, da so sistemi upravljanja in nadzora vzpostavljeni v skladu s členi 22 do 28. Odgovorne so za učinkovito delovanje sistemov v celotnem programskem obdobju.

2. Države članice skupaj s svojim osnutkom večletnega programa Komisiji predložijo opis organizacije in postopkov odgovornih organov, pooblaščenih organov in organov za potrjevanje ter sistemov za notranjo revizijo v navedenih organih in telesih revizijskega organa in katerega koli organa, ki izvaja revizije.

3. Komisija pregleda uporabo te določbe v okviru priprave poročila za obdobje 2007–2013 iz člena 48(3).

Člen 31

Odgovornosti Komisije

1. Komisija se v skladu s postopkom iz člena 30 prepriča, da so države članice vzpostavile sisteme upravljanja in nadzora, ki so skladni s členi 22 do 28, ter se na podlagi letnih revizijskih poročil in lastnih revizij prepriča, da sistemi v programskem obdobju učinkovito delujejo.
2. Brez poseganja v revizije, ki so jih opravile države članice, lahko uradniki Komisije ali pooblaščen predstavniki Komisije opravljajo preglede na kraju samem, da preverijo učinkovitost delovanja sistemov upravljanja in nadzora, kar lahko vključuje revizije ukrepov, vključenih v večletne programe, z vnaprejšnjim obvestilom vsaj tri delovne dni pred opravo revizije. Uradniki ali pooblaščen predstavniki zadevne države članice lahko sodelujejo pri takšnih revizijah.
3. Komisija od države članice lahko zahteva, da izvede preglede na kraju samem, da se preveri pravilno delovanje sistemov ali pravilnost enega ali več poslovnih dogodkov. Uradniki Komisije ali pooblaščen predstavniki Komisije lahko sodelujejo pri takšnih pregledih.
4. Komisija v sodelovanju z državami članicami za ukrepe, ki jih podpira Sklad, zagotovi ustrezne podatke, obveščanje javnosti in nadaljnje ukrepe.
5. Komisija v sodelovanju z državami članicami zagotovi, da so ukrepi skladni in se dopolnjujejo z ostalimi ustreznimi politikami, instrumenti in pobudami Skupnosti.
6. Komisija določi smernice za zagotovitev prepoznavnosti financiranja, zagotovljenega na podlagi te odločbe.

Člen 32

Sodelovanje z revizijskimi organi držav članic

1. Komisija sodeluje z revizijskimi organi zaradi uskladitve revizijskih načrtov in metod ter zagotovi takojšno izmenjavo izsledkov revizij sistemov upravljanja in nadzora, da se v kar največji meri izkoristijo nadzorna sredstva in da se izogne neupravičenemu podvajanju dela.

Komisija najpozneje v treh mesecih od njenega prejema sporoči svoje pripombe glede revizijske strategije, predložene v skladu s členom 28.

2. Komisija pri določanju lastne revizijske strategije opredeli, katere letne programe na podlagi svojega obstoječega poznavanja sistemov upravljanja in nadzora ocenjuje kot zadovoljive.

Za navedene programe lahko Komisija sklene, da se je možno zanašati predvsem na revizijske dokaze, ki so jih priskrbele države članice, in da bo preglede na kraju samem izvajala samo, če obstajajo dokazi, iz katerih bi bilo mogoče sklepati na pomanjkljivosti sistemov.

POGLAVJE VII

FINANČNO POSLOVODENJE

Člen 33

Upravičenost – izjave o izdatkih

1. Vse izjave o izdatkih vključujejo znesek izdatkov, ki nastanejo končnim upravičencem pri izvajanju ukrepov, in ustrezn prispevek iz javnih ali zasebnih sredstev.
 2. Izdatki ustrezajo plačilom, ki so jih izvršili končni upravičenci. Plačila se dokazujejo s prejetimi računi ali računovodskimi listinami enakovredne dokazne vrednosti.
 3. Izdatki se lahko štejejo za upravičene do podpore Sklada samo, če se dejansko ne izplačajo pred 1. januarjem tistega leta, ki je navedeno v odločbi o financiranju, s katero se odobri letni program iz tretjega pododstavka člena 19(4). Ni treba, da so sofinancirani ukrepi zaključeni pred dnem začetka upravičenosti.
- Z odstopanjem je obdobje, za katerega so izdatki upravičeni, za izvedbo ukrepov, ki so bili podprti v okviru letnih programov za leto 2007, tri leta od izdatka.
4. Pravila, ki urejajo upravičenost izdatkov v okviru izvedenih ukrepov, ki se izvajajo s sofinanciranjem Sklada v državah članicah v skladu s členom 4, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 52(2).

Člen 34

Celovitost plačil končnim upravičencem

Države članice se prepričajo, da odgovorni organ zagotovi, da končni upravičenci kar se da hitro prejmejo celoten znesek prispevka iz javnih sredstev. Nobena sredstva ne smejo biti odšteta ali zadržana, prav tako ne sme biti obračunana nobena dodatna posebna dajatev ali druga dajatev z enakim učinkom, ki bi znižala zneske za končne upravičence, pod pogojem, da končni upravičenci izpolnjujejo vse zahteve v zvezi z upravičenostjo ukrepov in izdatkov.

Člen 35

Uporaba eura

1. Zneski, določeni v osnutku večletnih in letnih programov držav članic iz členov 17 in 19, potrjene izjave o izdatkih, zahtevki za plačila iz člena 25(1)(o), izdatki, navedeni v poročilu o napredku o izvajanju letnega programa iz člena 37(4), in končno poročilo o izvajanju letnega programa iz člena 49 so izraženi v eurih.

2. V eurih so izražene in izvršene odločbe Komisije o financiranju iz tretjega pododstavka člena 19(4), s katerimi se odobrijo letni programi držav članic, obveznosti Komisije in plačila Komisije.

3. Države članice, ki na dan zahtevka za plačilo niso sprejele eura kot svoje valute, zneske izdatkov, ki so nastali v nacionalni valuti, preračunajo v eure. Ta znesek se v eure preračuna z uporabo mesečnega računovodskega menjalnega tečaja Komisije v mesecu, v katerem so bili izdatki zabeleženi v računovodskih izkazih odgovornega organa zadevnega programa. Ta menjalni tečaj Komisija vsak mesec objavi v elektronski obliki.

4. Ko euro postane valuta države članice, se postopek preračunavanja iz odstavka 3 še naprej uporablja za vse izdatke, ki jih je organ za potrjevanje zabeležil v računovodske izkaze pred dnem, ko v veljavo stopi nepreklicno določeno menjalno razmerje med nacionalno valuto in eurom.

Člen 36

Obveznosti

Proračunske obveznosti Skupnosti se izvršijo letno na podlagi odločbe Komisije o financiranju, s katero odobri letni program iz tretjega pododstavka člena 19(4).

Člen 37

Plačila – predfinanciranje

1. Plačila prispevkov s strani Komisije iz Sklada se izvršijo v skladu s proračunskimi obveznostmi.

2. Plačila se izvajajo v obliki predfinanciranja in plačila razlike. Izplačujejo se odgovornemu organu, ki ga določi država članica.

3. Prvo plačilo iz naslova predfinanciranja, ki predstavlja 50 % zneska, dodeljenega v odločbi Komisije o financiranju, s katero odobri letni program, se izplača državi članici v 60 dneh po sprejetju navedene odločbe.

4. Drugo plačilo iz naslova predfinanciranja se izplača najpozneje v treh mesecih po tem, ko je Komisija v dveh mesecih po uradni predložitvi zahtevka za plačilo s strani države članice odobrila poročilo o napredku pri izvajanju letnega programa in potrjeno izjavo o izdatkih, pripravljeno v skladu s členoma 27(1)(a) in 33, ki zadevata vsaj 60 % prvega plačila.

Znesek drugega plačila iz naslova predfinanciranja s strani Komisije ne presega 50 % celotnega zneska, ki ga zajema odločba o financiranju, s katero se odobri letni program, in na vsak način, v primeru, ko država članica na nacionalni ravni dodeli znesek, manjši od tistega, ki je bil naveden v odločbi o financiranju, s katero se odobri letni program, razliko zneska sredstev Skupnosti, ki ga je država članica dejansko namenila za izbrane projekte v okviru letnega programa, minus prvo plačilo iz naslova predfinanciranja.

5. Vse obresti, ki izhajajo iz predfinanciranja, se knjižijo na zadevni letni program kot vir države članice v obliki nacionalnega javnega prispevka in se Komisiji prijavijo, ko se v povezavi s končnim poročilom o izvajanju zadevnega letnega programa pripravi izjava o izdatkih.

6. Zneski, izplačani v okviru predfinanciranja, se obračunajo v računovodski evidenci ob zaključku letnega programa.

Člen 38

Plačilo razlike

1. Komisija plača razliko pod pogojem, da je prejela spodaj navedene dokumente najpozneje v devetih mesecih od končnega datuma za upravičenost izdatkov, opredeljenega v odločbi o financiranju, s katero se odobri letni program:

- (a) potrjeno izjavo o izdatkih, sestavljeno v skladu s členoma 27(1)(a) in 33, ter zahtevke za plačilo razlike ali izjavo o povračilu;
- (b) končno poročilo o izvajanju letnega programa, kakor je določeno v členu 49;
- (c) letno revizijsko poročilo, mnenje in izjavo, ki so predvideni v členu 28(3).

Plačilo razlike je odvisno od odobritve končnega poročila o izvajanju letnega programa in izjave o oceni veljavnosti zahtevka za plačilo razlike.

2. Če odgovorni organ ne uspe zagotoviti dokumentov v sprejemljivi obliki in v roku iz odstavka 1, Komisija sprostí vse dele prevzetih obveznosti iz ustreznega letnega programa, ki niso bili uporabljeni za plačilo predfinanciranja.

3. Avtomatični postopek preklica, opredeljen v odstavku 2, se začasno ustavi za tiste zneske zadevnih projektov, v zvezi s katerimi v trenutku predložitve dokumentov, opredeljenih v odstavku 1, na ravni države članice potekajo sodni postopki ali upravne pritožbe z odložilnim učinkom. Država članica v predloženem končnem poročilu poda podrobne podatke o takšnih projektih in pošilja poročila o napredku v zvezi s temi projekti vsakih šest mesecev. V treh mesecih po zaključku sodnih postopkov ali postopkov upravnih pritožb država članica predloži zahtevane dokumente iz odstavka 1 za zadevne projekte.

4. Obdobje devetih mesecev iz odstavka 1 preneha teči, če Komisija sprejme odločbo o začasni ustavitvi plačil sofinanciranja za ustrezní letni program v skladu s členom 40. Obdobje začne teči znova od dne, ko je država članica uradno obveščena o odločbi Komisije iz člena 40(3).

5. Brez poseganja v člen 39 Komisija v šestih mesecih od prejema dokumentov iz odstavka 1 tega člena obvesti državo članico o znesku izdatkov, ki se s strani Komisije prizna kot upravičen v breme Sklada, in o vseh finančnih popravkih, ki izhajajo iz razlike med prijavljenimi in priznanimi izdatki. Država članica ima za predložitev pripomb na voljo tri mesece.

6. V treh mesecih od prejema pripomb države članice se Komisija odloči o znesku izdatkov, ki se priznajo kot upravičeni v breme Sklada, in izterja razliko, ki izhaja iz razlike med končnimi priznanimi izdatki in vsotami, ki so že bile izplačane tej državi članici.

7. Glede na razpoložljiva sredstva Komisija plača razliko v največ 60 dneh od datuma, na katerega sprejme dokumente iz odstavka 1. Razlika proračunskih obveznosti se sprosti v šestih mesecih po plačilu.

Člen 39

Zadržanje plačil

1. Plačilo odredbodajalec na podlagi prenosa v smislu Finančne uredbe zadrži za največ šest mesecev, če:

- (a) v poročilu nacionalnega revizijskega organa ali revizijskega organa Skupnosti obstajajo dokazi o znatnih pomanjkljivostih pri delovanju sistemov upravljanja in nadzora;
- (b) mora ta odredbodajalec izvesti dodatna preverjanja po tem, ko se je seznanil s podatki, ki so ga opozorili, da so izdatki v potrjeni izjavi o izdatkih povezani z resno nepravilnostjo, ki ni bila odpravljena.

2. Državo članico in pristojni organ se takoj obvesti o razlogih za zadržanje plačila. Plačilo se zadrži, dokler država članica ne sprejme potrebnih ukrepov.

Člen 40

Začasna ustavitev plačil

1. Celotno predfinanciranje in plačila razlike ali samo del le-teh lahko Komisija začasno ustavi, kadar:

- (a) obstaja resna pomanjkljivost v sistemu upravljanja in nadzora programa, ki vpliva na zanesljivost postopka izdajanja potrdil za plačila, za katerega še niso bili sprejeti korektivni ukrepi; ali
- (b) je izdatek iz potrjene izjave o izdatkih povezan z resno nepravilnostjo, ki ni bila odpravljena; ali
- (c) država članica ne izpolnjuje svojih obveznosti iz členov 29 in 30.

2. Komisija se lahko odloči za začasno ustavitev predfinanciranja in plačil razlike, potem ko je državi članici ponudila možnost predložitve pripomb v roku treh mesecev.

3. Komisija prekliče začasno ustavitev predfinanciranja in plačil razlike, ko presodi, da je država članica sprejela ustrezne ukrepe, ki dovoljujejo preklic ustavitve plačil.

4. Če država članica ne sprejme potrebnih ukrepov, se lahko Komisija v skladu s členom 44 odloči za razveljavitev celotnega ali dela prispevka Skupnosti k letnemu programu.

Člen 41

Hramba dokumentov

Brez poseganja v pravila, ki urejajo državno pomoč po členu 87 Pogodbe, odgovorni organ zagotovi, da so vsa dokazila glede izdatkov in revizij zadevnih programov dostopna Komisiji in Računskemu sodišču, in sicer v obdobju petih let po zaključku programov v skladu s členom 38(1).

To obdobje se prekine bodisi v primeru sodnega postopka bodisi na ustrezno utemeljeno zahtevo Komisije.

Dokumenti se hranijo bodisi v obliki izvornikov bodisi v obliki overjene različice, in sicer na splošno sprejetih nosilcih podatkov.

POGLAVJE VIII

FINANČNI POPRAVKI

Člen 42

Finančni popravki s strani držav članic

1. Države članice so tiste, ki so v prvi vrsti odgovorne za preiskovanje nepravilnosti na podlagi dokazov o večji spremembi, ki vpliva na naravo ali okoliščine izvajanja ali nadzora programov in povzroči izvajanje potrebnih finančnih popravkov.

2. Države članice izvedejo potrebne finančne popravke v povezavi s posameznimi ali sistemskimi nepravilnostmi, ki so odkrite v delovanju ukrepov ali letnih programov.

Popravki države članice obsegajo preklic in, če je to ustrezno, vrnitev dela ali celote prispevka Skupnosti. Če se znesek ne povrne v roku, ki ga določi zadevna država članica, se zamudne obresti obračunajo po stopnji, ki jo določa člen 45(2). Države članice upoštevajo naravo in resnost nepravilnosti ter finančno izgubo Sklada.

3. V primeru sistemskih nepravilnosti zadevna država članica razširi svoje preiskave na vse ukrepe, ki bi lahko bili prizadeti.

4. Države članice v končno poročilo o izvajanju letnega programa iz člena 49 vključijo seznam postopkov preklica, ki so jih sprožile za zadevni letni program.

Člen 43

Revizija računovodske evidence in finančni popravki s strani Komisije

1. Brez poseganja v pristojnost Računskega sodišča ali v preglede, ki jih opravijo države članice skladno z nacionalnimi zakoni in drugimi predpisi, lahko uradniki ali pooblaščen predstavniki Komisije opravijo preglede na kraju samem, vključno s pregledi vzorcev glede ukrepov, financiranih iz Sklada, ter sistemov upravljanja in nadzora, ki jih najavijo najmanj tri delovne dni pred pregledom. Komisija obvesti zadevno državo članico z namenom, da dobi vso potrebno pomoč. Uradniki ali pooblaščen predstavniki zadevne države članice lahko sodelujejo pri takšnih pregledih.

Komisija lahko od zadevne države članice zahteva, da opravi pregled na kraju samem, da bi preverila pravilnost enega ali več poslovnih dogodkov. Uradniki ali pooblaščen predstavniki Komisije lahko sodelujejo pri takšnih pregledih.

2. Če po zaključku potrebnih preverjanj Komisija ugotovi, da država članica ne ravna v skladu s svojimi obveznostmi iz člena 29, v skladu s členom 40 začasno ustavi predfinanciranje ali plačilo razlike.

Člen 44

Merila za popravke

1. Komisija lahko izvede finančne popravke, in sicer tako, da preklične celoten prispevek ali del prispevka Skupnosti letnemu programu, če po ustrezni preučitvi ugotovi, da:

- (a) obstaja resna pomanjkljivost v sistemu upravljanja in nadzora programa, kar ogroža prispevek Skupnosti, ki je programu že bil izplačan;
- (b) je izdatek v potrjeni izjavi o izdatkih nepravilen in ga država članica ni popravila pred začetkom postopka finančnih popravkov iz tega odstavka;
- (c) država članica ni izpolnjevala svojih obveznosti iz člena 29 pred začetkom postopka popravkov iz tega odstavka.

Komisija sprejme odločitev ob upoštevanju vseh pripomb države članice.

2. Komisija svoje finančne popravke utemelji na posameznih primerih ugotovljene nepravilnosti, pri čemer upošteva sistemsko naravo nepravilnosti, da ugotovi, ali je treba uporabiti pavšalen ali ekstrapolacijski popravek. Če je nepravilnost povezana z izjavo o izdatkih, za katero je revizijski organ izdal zadostno zagotovilo v skladu s členom 28(3)(b), se domneva, da gre za sistemsko napako, kar vodi v uporabo pavšalnega ali

ekstrapolacijskega popravka, razen če država članica v treh mesecih predloži dokaze, ki zavrnejo to domnevo.

3. Komisija pri odločanju o višini popravka upošteva resnost nepravilnosti ter obseg in finančne posledice ugotovljenih pomanjkljivosti v zadevnem letnem programu.

4. Če Komisija svoje stališče utemeljuje na podlagi dejstev, ki so jih ugotovili drugi revizorji zunaj njenih služb, izpelje lastne zaključke glede finančnih posledic po pregledu ukrepov, ki jih je sprejela zadevna država članica v skladu s členom 30, poročil o ugotovljenih nepravilnostih in vseh pripomb države članice.

Člen 45

Vračilo

1. Vsako vračilo, ki ga je treba izplačati v splošni proračun Evropske unije, se opravi pred rokom, navedenim v nalogu za izterjavo, pripravljenem v skladu s členom 72 Finančne uredbe. Ta rok poteče zadnji dan drugega meseca po izdaji naloga.

2. Iz vsake zamude pri vračilu izhajajo zamudne obresti, ki se obračunavajo od datuma zapadlosti plačila do datuma dejanskega plačila. Obrestna mera je mera, ki jo uporablja Evropska centralna banka pri svojih operacijah glavnega refinanciranja, objavljena v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*, veljavna na prvi koledarski dan meseca datuma zapadlosti, ter povečana za tri in pol odstotne točke.

Člen 46

Obveznosti držav članic

Finančni popravki Komisije ne vplivajo na obveznosti države članice, da v skladu s členom 42 nadaljuje z izterjavami.

POGLAVJE IX

SPREMLJANJE, VREDNOTENJE IN POROČILA

Člen 47

Spremljanje in vrednotenje

1. Komisija v sodelovanju z državami članicami izvaja redno spremljanje Sklada.

2. Komisija v partnerstvu z državami članicami v okviru priprave poročil iz člena 48(3) Sklad vrednoti, s čimer oceni ustreznost, učinkovitost in vpliv ukrepov glede na splošni cilj iz člena 2.

3. Komisija upošteva tudi dopolnjevanje med ukrepi, ki se izvajajo v okviru Sklada, in tistimi, ki potekajo v okviru drugih ustreznih politik, instrumentov in pobud Skupnosti.

Člen 48

Obveznosti poročanja

1. V vsaki državi članici odgovorni organ sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev spremljanja in vrednotenja projekta.

V ta namen vključujejo sporazumi in pogodbe, ki jih sklepa z organizacijami, odgovornimi za izvajanje ukrepov, klavzule, ki določajo obveznost, da se predložijo redna in podrobna poročila o napredku pri izvajanju in izpolnitvi določenih ciljev, ki služijo kot podlaga poročilom o napredku in končnim poročilom o izvajanju letnega programa.

2. Države članice predložijo Komisiji:

(a) poročilo o vrednotenju izvajanja ukrepov, ki jih je sofinanciral Sklad, do 30. junija 2010;

(b) poročilo o vrednotenju rezultatov in o vplivu ukrepov, ki jih je sofinanciral Sklad, do 30. junija 2012 za obdobje 2007–2010 in do 30. junija 2015 za obdobje 2011–2013.

3. Komisija predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij:

(a) poročilo o uporabi in pregledu meril iz člena 12 za letno razdelitev sredstev med državami članicami, skupaj s predlogi sprememb, če so potrebne, in sicer do 30. junija 2009;

(b) vmesno poročilo o doseženih rezultatih in o kvalitativnih in kvantitativnih vidikih izvrševanja Sklada, skupaj s predlogom o prihodnjem razvoju Sklada, do 31. decembra 2010;

(c) poročilo o naknadnem vrednotenju, do 31. decembra 2012 za obdobje 2007–2010 in do 31. decembra 2015 za obdobje 2011–2013.

Člen 49

Končno poročilo o izvajanju letnega programa

1. Končno poročilo o izvajanju letnega programa vsebuje naslednje podatke, da se omogoči jasna slika izvajanja programa:

(a) finančno in operativno izvajanje letnega programa;

(b) napredek pri izvajanju večletnega programa in njegovih prednostnih nalog glede na njegove posebne in preverljive cilje, s količinsko opredelitvijo kazalcev, kjer in kadar je to mogoče;

(c) ukrepi, ki jih je sprejel odgovorni organ za zagotovitev kakovosti in učinkovitosti izvajanja, zlasti:

(i) ukrepe spremljanja in vrednotenja, vključno z ureditvijo zbiranja podatkov;

(ii) povzetek vseh večjih težav, ki se pojavijo pri izvajanju operativnega programa, in vseh sprejetih ukrepov;

(iii) uporabo tehnične pomoči;

(d) ukrepe, sprejete za zagotavljanje podatkov in za objavo letnih in večletnih programov.

2. Poročilo se šteje za sprejemljivo, če vsebuje vse podatke iz odstavka 1. Komisija v dveh mesecih po prejemu vseh podatkov iz odstavka 1 sprejme odločitev o vsebini poročila, ki ga predloži odgovorni organ. O tem se obvesti države članice. Če se Komisija v tem roku ne odzove, se šteje, da je poročilo sprejeto.

POGLAVJE X

PREHODNE DOLOČBE

Člen 50

Priprave večletnega programa

1. Z odstopanjem od člena 17 države članice:

(a) čimprej po 29. juniju 2007, najpozneje pa do 14. julija 2007, imenujejo nacionalni odgovorni organ iz člena 24(1) (a) in, kjer je to ustrezno, tudi pooblaščen organ;

- (b) do 30. septembra 2007 predložijo opis sistemov upravljanja in nadzora iz člena 31(2).

2. Do 1. julija 2007 Komisija državam članicam predloži:

- (a) oceno zneskov, ki se jim dodelijo za finančno leto 2007;
- (b) ocene zneskov, ki naj bi se jim dodelili za finančna leta 2008–2013, izdelane na podlagi ekstrapolacije izračuna ocene za finančno leto 2007, ob upoštevanju predlaganih letnih dodeljenih sredstev za leta med 2007–2013, kot so določena v finančnem okviru.

Člen 51

Priprave letnih programov za 2007 in 2008

1. Z odstopanjem od člena 19 se za izvajanje v finančnih letih 2007 in 2008 uporablja naslednji časovni razpored:

- (a) Komisija do 1. julija 2007 državam članicam predloži oceno dodeljenih zneskov za finančno leto 2007;
- (b) države članice do 1. decembra 2007 Komisiji predložijo osnutke letnih programov za leto 2007;
- (c) države članice do 1. marca 2008 Komisiji predložijo osnutke letnih programov za leto 2008.

2. V zvezi z letnim programom za leto 2007 so izdatki, ki se dejansko izplačajo med 1. januarjem 2007 in dnevom sprejetja odločbe o financiranju, s katero se odobri letni program zadevne države članice, lahko upravičeni do podpore iz Sklada.

3. Komisija rezervira proračunska sredstva Skupnosti za leto 2007 na podlagi ocene zneska, ki bo dodeljen državam članicam in izračunan v skladu s členom 12, da bi se tako leta 2008 omogočilo sprejetje odločb o financiranju, s katerimi se odobri letni program za leto 2007.

POGLAVJE XI

KONČNE DOLOČBE

Člen 52

Odbor

1. Komisiji pomaga skupni odbor „Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov“, ustanovljen z Odločbo št. 574/2007/ES (v nadaljnjem besedilu „Odbor“).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 4 in 7 Sklepa 1999/468/ES.

Člen 53

Pregled

Svet na podlagi predloga Komisije do 30. junija 2013 pregleda to odločbo.

Člen 54

Začetek veljavnosti in uporabe

Ta odločba začne veljati na dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2007.

Člen 55

Naslovniki

Ta odločba je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti.

V Luxembourg, 25. junija 2007

Za Svet

Predsednik

A. SCHAVAN